

STAROVIČSKÝ ZPRAVODAJ

SRPEN 2017 / ČÍSLO 65

Foto: Bc. Josef Janoušek

Úvodník

Vážení spoluobčané, letošní prázdninové měsíce, které byly ve znamení velmi teplého a suchého počasí, jsou již za námi a svým charakterem tedy naplnily to, co se očekává pro úspěšné trávení školních prázdnin a dovolených. Stejným způsobem můžeme charakterizovat také nejvýznamnější kulturní událost celého roku, která se uskutečnila již druhým rokem právě v této době – krojové hody. Dle ohlasů, které bylo možno zaznamenat, splnil průběh obou víkendů, kdy se akce pořádá vše, co si organizátoři přáli – tedy pěkné počasí, velkou návštěvnost, početnou účast přespolních krojovaných párů a bezproblémový průběh celé akce, který byl umocněn z mého pohledu příjemným prostředím nedávno dokončeného venkovního kulturního areálu. Stejně jako jedna etapa končí, tak začíná období druhé, tentokrát období pracovní, kterým je nový školní rok. V naší obci je začátek školního roku oproti minulým rokům ve znamení docela podstatné změny, která by měla přinést zkvalitnění výuky na základní škole. V minulých letech se všichni žáci celého I. stupně ZŠ učili jen ve dvou třídách, kdy byly v jedné sloučeny ročníky I. a II., ve druhé ročníky III., IV. a V. Nově budou otevřeny tři třídy – v první bude probíhat výuka pouze I. ročníku, ve druhé výuka II. a III. ročníku a ve třetí výuka IV. a V. ročníku žáků základní školy. K tomuto kroku bylo přistoupeno z důvodu celkového neustále se navyšujícího počtu žáků a také z důvodu zkvalitnění výuky, kdy může být ročník, u kterého to bude zapotřebí, vyučován v samostatné třídě. Vedení školy tak má možnost slučovat výuku i mezi různými ročníky na jednotlivé hodiny, např. u výchovných předmětů nebo výuku cizích jazyků. Z tohoto pohledu je pro vedení obce Starovičky jako zřizovatele školy velmi potěšující skutečnost, že se počet žáků naší školy průběžně navyšuje. Není to důsledek jen populačně silnějších ročníků, ale i zvyšující se důvěry rodičů ve výuku na naší škole – v letošním školním roce navštěvuje okolní školy v I. a II. ročníku jen 1 žák ze Staroviček z celkového počtu 18- ti žáků, což je podstatná změna oproti starším ročníkům III. – V., kde navštěvuje okolní školy 13 žáků z celkového počtu 29. Věřím proto, že si rodiče uvědomují také skutečnost, že pokud jejich děti navštěvují základní školu v místě, kde vyrůstají spolu se svými vrstevníky, se kterými zároveň také tráví volný čas, získají tím pocit sounáležitosti k místu i lidem, kde žijí, což je pro volbu priority hodnot v dalším životě dle mého názoru poměrně důležitá skutečnost.

Vladimír Drbola, starosta obce

Dotace

V měsíci srpnu byla podána žádost o dotace Ministerstva pro místní rozvoj z programu „Podpora obnovy sportovní infrastruktury“ na rekonstrukci tenisového kurtu a vybudování jednoduchého sektoru pro skok daleký. Jedná se o projekt „Starovičky – rekonstrukce víceúčelového hřiště a vybudování doskočiště“. Žadatel: Obec Starovičky, investiční projekt 2 500 tis. Kč, požadovaná dotace 1 750 tis. Kč, tj. 70 % nákladů.

Přístavba budovy hasičské zbrojnice

V červnu bylo provedeno výběrové řízení na zhotovitele akce „Starovičky – přístavba hasičské zbrojnice“. Nejvýhodnější nabídku z celkového počtu 8 uchazečů předložil

Ing. Ladislav Klecandr, stavitel, Starovičky. Závazný termín dokončení díla je 15.11.2017, cena včetně DPH činí 812 tis. Kč. Realizací akce bude vybudována přístavba skladu hasičské zbrojnice k západní části budovy na ploše 4,3 x 11,30 m s pultovou střechou s betonovou střešní krytinou, sekčními vjezdovými vraty a fasádou s kontaktním zateplovacím systémem a minerální omítkou.

Zateplení objektu OÚ

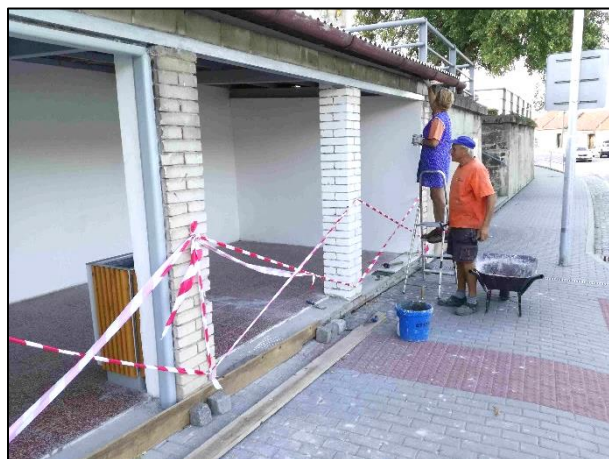
V srpnu bylo provedeno výběrové řízení na zhotovitele akce „Zateplení objektu obecního úřadu Starovičky“. Nejvýhodnější nabídku z celkového počtu 8 uchazečů předložila firma Poláček David, provádění staveb, Starovičky. Realizace akce bude v příštím roce v termínu 31.3. – 1.6.2018, cena včetně DPH činí 2 095 tis. Kč. Realizací akce bude provedeno kompletní zateplení objektu OÚ, tj. zateplení ploché střechy nad garáží, zateplení stropní konstrukcí na zbylou částí objektu, zateplení základů a zateplení fasády. Dále se provede výměna stávajících venkovních výplní – oken a dveří za plastová a plechových garážových vrat za vrata sekční.

Zeleň Tálky

V měsíci srpnu bylo provedeno výběrové řízení na zhotovitele akce „Výsadba protierozních krajinných prvků v k.ú. Starovičky“. Nejvýhodnější nabídku z celkového počtu 9 uchazečů předložila firma A+K Úpravy zeleň – Michael Alex, Záříč. Práce budou zahájeny výsevem trávníku od 15.3.2018, výsadba stromů proběhne na podzim 2018 a celý projekt bude ukončen do 20.11.2018, cena včetně DPH činí 1 180 tis. Kč. Realizací akce bude vytvořen zatravněný krajinný prvek s výsadbou 282 ks stromů a 319 ks keřů na ploše 2,32 ha v lokalitě Tálky, který bude navazovat na výsadbu provedenou v roce 2013.

Oprava čekárny

V měsíci červenci provedli pracovníci obce opravu autobusové čekárny u kostela. Byl proveden nátěr plechové střechy, opravy vnitřních omítek a podlahy z terasové dlažby, nátěry kovových konstrukcí, malba vnitřních stěn a osazen nový dešťový žlab a svod.

Vyčištění svodného příkopu

V měsíci červenci a srpnu provedli pracovníci obce vyčištění svodného příkopu od dálničního podjezdu k rybníčku Luža v délce 100 m. Byly odstraněny usazeniny o síle až 50 cm a náletová vegetace.

Realizace venkovního osvětlení Zahrady I.

V měsíci srpnu bylo provedeno osazení plastových chrániček v délce 200 m pro vybudování venkovního osvětlení, místního rozhlasu a optické sítě. Vlastní osazení chrániček a zahnutí výkopu provedli pracovníci obce, výkopové práce provedla firma David Švrček, Zaječ. V září dokončí nově vybraný zhotovitel osazení kabelů, stožárů a svítidel v počtu 6- ti kusů.

Oprava místních komunikací

V průběhu července a srpna byla provedena oprava asfaltobetonového povrchu místních komunikací v místech, kde to bylo nejvíce nutné. Práce provedla firma Cesting Lednice. V rámci akce byla uskutečněna zálivka prasklin a spár v celkové délce 950 m a oprava popraskaných nebo propadlých ploch 100 m² technologií ITHR (infra-technologie), při které je opravovaný povrch plošně nahřátý na vysokou teplotu, obnoven přidáním CRF emulze a dále doplněn čerstvou asfaltobetonovou směsí a nakonec zahutněn vibrační deskou.

Likvidace plastových obalů

Obec Starovičky žádá občany, aby prázdné plastové obaly před uložením do kontejnerů řádně stlačili. Zmáčknutím nebo slisováním se např. objem PET lahví sníží až o 80 %. Kontejnery na plasty jsou v naší obci většinou přeplněné a svozová firma je již nemůže svážet v častějších termínech. Umístění většího počtu kontejnerů není taktéž z estetického hlediska vhodné. Pokud tedy budeme všichni zachovávat výše uvedené základní pravidlo pro likvidaci plastů, pomůžeme tím zachovat volnou kapacitu kontejnerů pro ostatní občany a zároveň podstatně snížit náklady na likvidaci plastů v obci. Děkuji Vám za vstřícnost v této věci.

Usnesení č. 20/2017

**ze zasedání Zastupitelstva obce Starovičky,
konaného dne 20. 6. 2017
v 19:00 hod. v zasedací místnosti OÚ Starovičky**

1. ZO **schvaluje** ověřovatele zápisu, program jednání, zápis a usnesení z minulého zasedání.
2. ZO **schvaluje** pacht pozemku p.č. 3022 o výměře 14 453 m² v k. ú. Šakvice „Malá strana“ zapsaného na LV 11277 ve vlastnictví obce Starovičky Klas družstvu Starovičky, IČ: 49434632, s využitím jako orná půda pro pěstování plodin. Roční nájemné (pachtovné) se stanovuje ve výši 0,35 Kč/m² + DPH navýšené o daň z nemovitosti. Doba nájmu se stanovuje na dobu neurčitou s výpovědní lhůtou 6 měsíců, vždy však k datu ukončení pachtovního roku, tj. k 30.9. příslušného roku. ZO **schvaluje** návrh pachtovní smlouvy a **pověřuje** starostu podpisem této smlouvy.
3. a) ZO **schvaluje** Smlouvu č.: 1030036951/001 o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene. Jedná se o zřízení věcného břemene na pozemku p.č. 595/1 za účelem umístění distribuční soustavy společnosti E.ON – kabelové vedení NN – Rous, čp. 193 na zatížení nemovitosti a za účelem jejího provozování. Věcné břemeno bude zřízeno úplatně, a to za jednorázovou náhradu v celkové výši 2 000,- Kč bez DPH a **pověřuje** starostu podpisem smlouvy.
b) ZO **schvaluje** Smlouvu č.: 1030037062/002 o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene. Jedná se o zřízení věcného břemene na pozemku p.č. 595/1 za účelem umístění distribuční soustavy společnosti E.ON – kabel NN – 11 m „Starovičky, DP, k. NN Procházka – sklep“ bytem čp. 268 na zatížení nemovitosti a za účelem jeho provozování. Věcné břemeno bude zřízeno úplatně, a to za jednorázovou náhradu v celkové výši 1 500,- Kč bez DPH a **pověřuje** starostu podpisem smlouvy.
4. a) ZO **schvaluje** Příkazní smlouvu firmy Atrégia Šebrov s.r.o. na realizaci projektu „Zateplení objektu obecního úřadu Starovičky“ za celkovou cenu díla 35 000,- Kč bez DPH, 42 350,- Kč vč. DPH a **pověřuje** starostu podpisem této smlouvy.
b) ZO **schvaluje** Příkazní smlouvu firmy Atrégia s.r.o. Šebrov na realizaci projektu „Výsadba protierozních krajinných prvků v k.ú. Starovičky – II. etapa“ za celkovou cenu díla 50 000,- Kč bez DPH, 60 500,- Kč vč. DPH a **pověřuje** starostu podpisem této smlouvy.
c) ZO **schvaluje** Příkazní smlouvu firmy Atrégia s.r.o. Šebrov o výkonu činnosti autorského dozoru v rámci projektu „Výsadba protierozních krajinných prvků v k.ú. Starovičky – II. etapa“ za cenu 8 000,- Kč bez DPH, 9 680,- Kč vč. DPH a **pověřuje** starostu podpisem této smlouvy.
d) ZO **schvaluje** Příkazní smlouvu firmy Atrégia s.r.o. Šebrov o výkonu činnosti technického dozoru v rámci projektu „Výsadba protierozních krajinných prvků v k.ú. Starovičky – II. etapa“ za cenu 30 000,- Kč bez DPH, 36 300,- Kč vč. DPH a **pověřuje** starostu podpisem této smlouvy.
5. ZO **schvaluje** přijetí dotace z Ministerstva životního prostředí na akci „Zateplení objektu obecního úřadu Starovičky“ ve výši 755 221,20 Kč.
6. ZO **schvaluje** provedení stavebních prací na akci „Starovičky – přístavba budovy hasičské zbrojnice“. ZO **schvaluje** výsledek výběrové řízení a dodavatele a **schvaluje** návrh smlouvy o dílo č. 2-17 s firmou Ing. Ladislav Klecandr stavitel, IČ 48879436 s cenou 671 722,- bez DPH, 812 845,- Kč vč. DPH. ZO **pověřuje** starostu podpisem této smlouvy.
7. ZO **schvaluje** Rozpočtové opatření č. 3/2017.

8. a) ZO **schvaluje** Smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje k projektu „Starovičky – oplocení areálu pro volnočasové aktivity“ a **pověřuje** starostu obce podpisem smlouvy. Zároveň **schvaluje** přijetí účelové finanční podpory ve výši 200 tis. Kč z rozpočtu Jihomoravského kraje pro uvedenou akci.
- b) ZO **schvaluje** Smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje k projektu „Starovičky – přístavba hasičské zbrojnice“ a **pověřuje** starostu obce podpisem smlouvy. Zároveň **schvaluje** přijetí účelové finanční podpory ve výši 600 tis. Kč z rozpočtu Jihomoravského kraje pro uvedenou akci.
- c) ZO **schvaluje** Dodatek stanov č. 1 Svazku obcí Mikroregionu Hustopečsko.
- d) ZO **schvaluje** Strategický plán investic obce Starovičky na roky 2017 – 2020.
- e) ZO **schvaluje** Ceník pronájmu KD.
- f) ZO **schvaluje** Smlouvu o poskytnutí pracovně lékařských služeb s MUDr. Ladislavem Kelblem s.r.o., IČO 04251814 a pověřuje starostu podpisem této smlouvy.
- g) ZO **vzalo na vědomí**:
- projednání případného prodeje pozemku p.č. 114/1 v k.ú. Starovičky
 - výběr snímku na pořízení fotoobrazu
 - stav vodovodu na ulici Vinařská
 - upozornit Farnost Starovičky na praskliny na zdech kostela

Odpadové hospodářství

Svoz odpadu

svoz bioodpadu

září

středa 13. 9. 2017

čtvrtek 14. 9. 2017

úterý 26. 9. 2017

středa 27. 9. 2017

říjen

středa 11. 10. 2017

čtvrtek 12. 10. 2017

středa 25. 10. 2017

čtvrtek 26. 10. 2017

Z naší školičky

Organizace školního roku 2017/2018

Období školního vyučování ve školním roce 2017/2018 začne ve všech základních školách, středních školách, základních uměleckých školách a konzervatořích v **pondělí 4. září 2017**. Vyučování bude v prvním pololetí ukončeno **ve středu 31. ledna 2018**. Období školního vyučování ve druhém pololetí bude ukončeno v **pátek 29. června 2018**.

Podzimní prázdniny připadnou na **čtvrtek 26. října a pátek 27. října 2017**. **Vánoční prázdniny** budou zahájeny v **sobotu 23. prosince 2017** a skončí v **úterý 2. ledna 2018**. Vyučování začne **ve středu 3. ledna 2018**.

Jednodenní pololetní prázdniny připadnou na **pátek 2. února 2018**. **Jarní prázdniny** v délce jednoho týdne jsou podle sídla školy stanoveny takto:

Termín	Okresy, obvody hl. města Prahy
5.2. - 11. 2. 2018	Praha 1 až 5, Blansko, Brno-město, Brno-venkov, Břeclav, Hodonín, Vyškov, Znojmo, Domažlice, Tachov, Louny, Karviná

Velikonoční prázdniny připadnou na **čtvrtek 29. března a pátek 30. března 2018**.

Poznámka: pátek 30. března 2018 je zároveň tzv. ostatním svátkem podle zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů.

Hlavní prázdniny budou trvat od **pondělí 2. července 2018** do **pátku 31. srpna 2018**. Období školního vyučování ve **školním roce 2018/2019** začne v **pondělí 3. září 2018**.

Mgr. Kateřina Valachová PhD.

ministryně školství, mládeže a tělovýchovy, v. r.

EKOCESTRUM TRKMANKA VELKÉ PAVLOVICE

Letošní školní výlet byl spojen s dvoudenním pobytem v ekocentru s environmentálními výukovými programy. Tematika programů Z kytičky na kytičku a Na rozkvetlé louce korespondovala s aktuálním ročním obdobím, a tak se mohli žáci obohacovat novými poznatky přímo v okolní přírodě. Žáci spolupracovali ve skupinách pod vedením zkušených lektorek, kde mohli rozvíjet svoji tvořivost, aktivně se seznamovali s rozmanitostí přírody a významu živočichů a rostlin v ní. Odpolední společný čas jsme trávili poznáváním okolí, a to především turistickým výšlapem na místní rozhlednu. Před odjezdem jsme také navštívili místní základní školu, kde nás pan ředitel provedl třídami, odbornými učebnami, tělocvičnou i jídelnou. Rádi jsme z úst našich dětí slyšeli, že ta naše škola je přece jen ta nejhezčí. (Baj)

Školní akademie

Pátek 23. 6. byl pro nás všechny slavnostní. Probíhala školní akademie pod názvem "Cesta kolem světa". Přes 2 měsíce probíhala příprava. Vytvářely se dekorace, kostýmy, vybírala se hudba, vymýšlel program. Počasí nám vyšlo, diváci přišli, všechno mohlo začít. Procestovali jsme společně Ameriku, Afriku, Austrálii, Grónsko, Skotsko, Japonsko, Rusko a cestu jsme zakončili doma na Moravě. Úplný závěr byl věnován pasování předškoláků do řad školáků a poděkování paní učitelce Ireně Filipi a školnici paní Jarmile Mazůrkové, které odchází na zasloužený odpočinek. Rozloučili jsme se také s žáky 5. ročníku, kteří nový školní rok už budou začínat ve škole v Hustopečích.

Veliký dík patří všem rodičům za přípravu kostýmů, obecnímu úřadu, za vstřícnost a přípravu prostranství pro diváky, v neposlední řadě panu Lackovi, za ozvučení celé akademie.

Jak to začalo, už ani nevíme. Jednoho dne přišla paní ředitelka a řekla, že nás letos čeká nacvičování Školní akademie. S "holkami" (paními učitelkami) jsme si sedly, daly hlavy dohromady a vyšel z toho nápad, který měl název Cesta kolem světa. Začaly se rodit různé varianty, ale v jednom jsme měly jasno - děti to musí bavit a nebudeme dělat dvě pásma, kde by jedno nacvičovaly děti MŠ a druhé žáci ZŠ. Chtěly jsme všechny, aby to bylo jednotné pásmo, ve kterém se budou všichni střídát, zkrátka, aby to byla práce všech.

Povídali jsme si o Světě v hodinách, učili se o různých kulturách, hledali jsme písně, básně (některé skládali), tance a zajímali se o způsob života, typického pro určitou zemi. Pomalu, avšak s velkou chutí, jsme skládali mozaiku parádního celku. Jak se říká, obuli jsme se do toho všichni, včetně rodičů, zaměstnanců školy a pana starosty s jeho týmem, kteří nám pomáhali v organizačních záležitostech.

Práce to nebyla jednoduchá, musel se vypracovat scénář, musela se promyslet do detailu organizace celé Akademie, vybrat sólisty, rozdělit jednotlivé výstupy podle náročnosti mezi skupiny dětí, nacvičit choreografie, vyrobit kulisy a rekvizity, vybrat termín, zajistit místo a posezení pro diváky, a to by nebylo bez spolupráce se zmíněnými zúčastněnými, za což jim všem velice moc děkujeme. Práce to byla náročná, ale dělali jsme to všichni s chutí a rádi a největší odměnou pro nás bylo, že to děti zvládly na jedničku a že se podle ohlasů akademie všem líbila. Těšíme se na další skvělé akce a zážitky v dalších letech.

Kolektiv ZŠ a MŠ Starovičky

Hody

Děti z MŠ vystoupily s tanečním pásmem na místních hodech, které se konaly 21. – 23. července. Stárci jim za to vyhlásili dětské sólo, které si nejmenší pěkně užili. (PN)

Atletická miniolympiáda

V posledním týdnu školního roku 2016/2017 proběhla na ZŠ Velké Pavlovice atletická miniolympiáda, které se účastnili žáci okolních základních škol a na kterou byli pozváni i žáci naší školy. V disciplínách běh na 100 m, vytrvalostní běh, skok daleký naši školu reprezentovali žáci Vít Krůza (2.r.), Nikola Seďová (4.r.) a Vendula Seďová (1.r.). Všichni naši zúčastnění si počínali skvěle a v podstatě v každé disciplíně obsadili některý stupínek vítězů. Tímto jim ještě jednou gratulujeme k dosaženým výsledkům a děkuje za vzornou reprezentaci školy. (Wal)

Nový školní rok začíná

Ani jsme se nenadáli a klepe na dveře nový školní rok. Nadcházející školní rok 2017/ 2018 bude poněkud odlišný od těch předchozích. Bude zřízená nová třída, ve které budou učení, nastávající „prvňáčci“ v hlavních předmětech samostatně. V předmětech výchovného charakteru bude 1. ročník spojený s žáky 2. ročníku. Po dlouhých letech dochází k rozdělení třídy, ve které byli spojeni žáci tří ročníků. Nadále budou spojeni v dalších dvou třídách pouze žáci 2. a 3. ročníku a žáci 4. a 5. ročníku, takže v každé třídě dojde ke spojování pouze dvou ročníků, což je veliké usnadnění pro práci žáků ale i učitelů.

Letos je do prvního ročníku zapsáno 11 žáků. Samozřejmě to pro ně bude znamenat velkou změnu, stanou se právoplatnými školáky se všemi radostmi i starostmi, které neodmyslitelně ke škole patří.

V nastávajícím školním roce bude naši školu navštěvovat 33 žáků v pěti ročnících, což je oproti minulému školnímu roku nárůst a nás to samozřejmě velmi těší.

Jak už bylo řečeno, oproti minulým rokům budou žáci pěti ročníků rozděleni tří tříd.

V I. třídě se budou vzdělávat žáci 1. ročníku a jejich třídní učitelkou bude Mgr. Ivana Bajková

Ve II. třídě se budou vzdělávat žáci 2. – 3. ročníku a jejich třídní učitelkou bude Mgr. Lucie Šebestová, nutno podotknout, že žáci 3. ročníku budou mít výuku Anglického jazyka taky samostatně, nebudou spojeni s žáky vyšších ročníků, jak tomu bylo doposud.

Ve III. třídě se budou vzdělávat žáci 4. – 5. ročníku třídní učitelka Mgr. Dana Walterová, další vyučující v této třídě je slečna Dominika Francová, která je současně i vychovatelkou ve školní družině.

Žákům budou samozřejmě nabídnuty i mimoškolní aktivity, a to hlavně formou kroužků. V mezích možností našeho pedagogického sboru počítáme s kroužky – keramický, výtvarný, počítačový, novinářský.

V 1. – 5. ročníku bude výuka probíhat v rámci současné platné školní legislativy podle tzv. školního rámcového programu s názvem „Naše škola“, ve kterém se odráží specifika malotřídní školy a současně i možnosti a vlivy našeho regionu.

Co se týče mateřské školy, tu bude letos navštěvovat 40 dětí, což znamená, že její kapacita je využita na 100 %.

Personální obsazení se nám letos bohužel mění. Na zasloužený odpočinek odchází hned dvě zaměstnankyně a to paní učitelka MŠ Irena Filipi a školnice MŠ paní Jarmila Mazůrková. Touto cestou bych chtěla oběma za celý kolektiv školy poděkovat za práci, kterou po dobu působení na naší škole vykonávaly ke spokojenosti všech.

Na místo paní učitelky MŠ nastoupí paní Marta Křivková z Kobylí a na místo školnice MŠ paní Taťána Majerová ze Staroviček. (obě blíže představíme v dalším vydání Zpravodaje)

Vedoucí učitelkou MŠ zůstává paní Petra Novotná. Ostatní personální obsazení se nemění. O úklid ZŠ se bude starat paní Mirka Jušková (ZŠ) a vařit nám bude kuchařka paní Jindřiška Šmerdová.

Takže co říct závěrem? Popřejme si my dospělí, zaměstnanci i rodiče a přátelé školy, vzájemnou toleranci, respekt, důvěru a pohodu. Dětem pak hodně úspěchů a samé šťastné, radostné a pohodové chvíle. (Wal)

Školní rok 2017/2018 začíná v pondělí 4. 9. 2017

Provoz MŠ: 6:30 hod. – 15:45 hod.

ZŠ – nový školní rok bude zahájen v pondělí 4. 9. v 8:00 hod.

Žáci 1. ročníku vezmou s sebou pouze školní aktovku, žáci vyšších ročníků přijdou pouze na zahájení, které bude trvat do 9:00 hod.

Výuka dle rozvrhu začne od úterý 5. 9. 2017.

Ohlédnutí

Před čtyřmi roky jsem začala učit v mateřské škole ve Starovičkách.

Byly to krásné 4 roky, škoda že jich nebylo více. Po 40 letech působení ve školství a srovnání bývalého zaměstnání (změna byla sice jen 3x) musím ale jednoznačně říci, že ZŠ a MŠ Starovičky u mě vyhrála na celé čáře.

Přišla jsem do neznáma (i když jsem Starovičky dobře znala, ale z jiného úhlu) a byla mile překvapena jak školou, tak kolektivem a jejich elánem učit, bylo vidět, jak svoji práci berou vážně.

Poznala jsem zde dobré kolegyně, se kterými se dobře pracovalo, a byly jsme bezva tým, kdykoliv některá potřebovala pomoc, poradit, zaskočit nebo vyměnit směnu, vždy jsme se na všem dohodly.

Poznala jsem také práci učitelek v malotřídní škole (párkrát jsem zde i já „suplovala“) a opravdu se „klaním“. Klaním se s obdivem všem učitelkám, které úspěšně zvládají práci s dětmi ve smíšených třídách, a můžu objektivně konstatovat, že velmi skvěle. Děti mají opravdu dobré znalosti a jsou připraveny na úspěšné zvládání učiva druhého stupeň ZŠ.

Někdo malotřídní školy a spojené subjekty ZŠ a MŠ odusužuje, ale já jsem vyzorovala i velkou výhodu. V první řadě spolupráce mateřské školy se školou. Vždyť, kde učitelé ZŠ znají tak dobře děti ze školky? U předškolních dětí se učitelky MŠ a ZŠ zaměřují na intenzivnější spolupráci. Vzájemně se navštěvují ve třídách. Prvníáci dětem ze školky předčítají a ukazují mladším kamarádům, co se všechno naučili. Naopak děti ze školky předvádějí, co už umí ony. Nastupují do první třídy beze strachu a hlavně jdou do známého prostředí.

Práce učitelky mateřské školy je krásná a velmi náročná, ale pokud ji máte rádi a pracujete s dětmi tzv. na plný plyn, je vám potěšením sledovat pokroky dětí, které do školky přišly skoro jako nepopsaný list. Práce v MŠ je nyní mnohem obtížnější při docházce netříletých dětí, proto pochvala patří všem mým kolegyním, které tuto práci zvládají na jedničku.

Touto cestou bych chtěla poděkovat rodičům za pěknou aktivní spolupráci se mnou, dětem hodně sluníčka v očičkách.

Celému kolektivu ZŠ a MŠ mnoho pracovního elánu, klidnou pohodovou atmosféru s mottem: „S úsměvem jde všechno líp“.

Irena Filipi

SDH Starovičky

Něco z naší činnosti v roce 2017. V tomto roce jsme se účastnili akce při čerpání vody ze sklepa

na faře. Dále jsme byli vyzváni OVSDH Břeclav, abychom byli hostitelé Shromáždění zástupců sborů okresu Břeclav. Tohle shromáždění se konalo 5. března 2017 v našem kulturním domě a dále se jeden člen našeho sboru účastnil školení velitelů družstev v Břeclavi. V měsíci květnu jsme začali s přípravou a trénováním požárního útoku a přípravou na soutěže v tomto roce. Zúčastnili jsme se soutěže v Drnholci, kde jsme se umístili z 9 mužstev na 5. místě. Další závody ve Velkých Němčicích jsme vyhráli, obsadili jsme 1. místo v rámci našeho okrsku. Dále jsme vyhráli soutěž v Sedleci, z 6 mužstev jsme se umístili opět na 1. místě. Za týden jsme byli na soutěži v Bulharech, tam jsme se umístili na 3. místě. Další soutěž byla v Brumovicích, tyto závody byly noční. Při účasti 7 mužstev jsme opět obsadili 1. místo. Naše mužstvo se zlepšuje, soutěž od soutěže. V měsíci červnu jsme pokáceli borovici v areálu u školy. Tento strom byl suchý a hrozilo nebezpečí pádu stromu na oplocení kolem školy. Dále v měsíci červenci byl vyhlášen pro naši

jednotku „poplach.“ Mužstvo toto cvičení zvládlo dle limitních tabulek HZS. Také jsme kropili vozovku na ulici Zahrady, tuto vozovku jsme kropili po 2 dny, aby nepopraskal stabilizační podklad pro vozovku. Jinak probíhají dokončovací práce v budově hasičky, v přízemí se opravovala šatna pro mužstvo. Také nás čeká ještě jedna soutěž v požárním útoku ve Vlasaticích. V loňském roce se nám tam dařilo, byli jsme na druhém místě. Opět bychom se chtěli umístit co nejlépe. V měsíci září budeme pořádat nábor Mladých hasičů Starovičky z řad dětí od 6 let až do 14 let. Jedná se o chlapce i dívky, kteří mají zájem. Termín schůzky bude upřesněn v měsíci září. I nadále se budeme účastnit dokončovacích prací na naší budově hasičky a okolí kolem.

starosta SDH Stanislav Novák

Z naší farnosti

I přes rodinný dovolenkový program jsme si v našem kostele užili hodovní mši sv. Asi 6 dětí vystrojených v krojích neslo průvodem obětní dary. Další tři krojovaní ministranti obsluhovali u oltáře. Takže jsme díky jim měli hody i v našem kostele. Červenec a srpen – tyto prázdninové měsíce se dotýkají také naší farnosti. Jsou zrušeny dětské a středeční mše a některé děti pojedou načerpat zážitky na farní tábor. Zářím nastane škola a tím se vše vrátí do normálu. V neděli 3. září si děti přinesou do kostela své školní tašky, bude poděkování za prázdniny a žehnání prvňáčkům a ostatním školákům do nového školního roku. V neděli 24. září plánujeme mši s poděkováním za úrodu. Na neděli 15. října připravujeme vzpomínku na P. Václava Drbolu u příležitosti 105. výročí jeho narození. Slavná mše svatá bude sloužena ve 14:00 hod. Po ní uctíme památku našeho rodáka u jeho busty. Následovat bude vzpomínkový a kulturní program s občerstvením v místním kulturním domě. Budou pozváni různí hosté – zástupce z biskupství, přátelé z Lukova – rodiště P. JANA BULY, také z Dubovců, mimo jiné P. Pavel Kafka, náš bývalý děkan. Srdečně zveme naše spoluobčany. Přijďte všichni, kteří budete mít zájem s námi strávit toto nedělní odpoledne.

Anna Haluzová

Nahlédnutí ke Kadetům

Co dělají Kadeti? No co se divadla týče, tak nic. (Alespoň většina). Mají prázdniny. Od poloviny září se budeme snažit oprášit *Furianty*. Budeme zkoumat, co v hlavách od jara zůstalo, abychom si netrhli ostudu při vystoupení v boleradickém divadle v neděli 22.10.2017 v 15:00 hod. Vás všechny, milí spoluobčané, zveme na reprízu této hry do našeho kulturáku a to v **sobotu 28.10.2017 v 16:00 hod.** Tuto upoutávku si dovoluujeme zveřejnit v předstihu již na konci prázdnin, jelikož další zpravodaj vyjde koncem října. Budeme rádi, když si dáte naše představení do

programu a budeme vděční za Vaši návštěvu. Zveme i Vás, kteří jste naše představení již zhlédli, neboť věřte, že v každém dalším provedení naleznete něco nového, anebo tam bude něco chybět. Tak už to chodí. Každé vystoupení je originálem. Už teď se na Vás těší KADETI.

Anna Haluzová

JEŠTĚ JEDNOU ZÁVOD MÍRU

Dovolte mi prosím milí čtenáři, abych reagovala na článek pana profesora Valihracha uvedený v minulém čísle našeho zpravodaje pod titulkem – NĚCO MÁLO Z DEPOZITÁŘE DOSUD NEZAPADLÝCH VZPOMÍNEK. Chci mu tímto moc poděkovat za oživení vzpomínek v mé mysli, opravdu dosud nezapadlých. ZÁVOD MÍRU, který je přibližně stejně starý jako my – tedy náš vrstevník, pro naši generaci mnoho znamenal. Tedy alespoň pro některé z nás, kteří jsme byli sportovními fanoušky (k čemuž nás doma vedli) a jsme doposud. Závodem míru v našich dětských letech obec žila. Vzpomínám si, jak jsme ono úterý 1960, o němž pan Valihrach píše, místo sezení v lavicích naši školičky stáli i s učiteli na tehdejších „sklepě“ u kostela a mávali závodníkům. Později, to už na „měšťance“ v Hustopečích se z nás při tomto závodě stali „opatrovatelé“. Vidím to jako dnes, ten krásný slunečný den a my v „pionýrském“ jsme netrpělivě na hustopečském stadionu vyhlíželi autobusy se závodníky. Každý žák měl číslo závodníka, o kterého se měl postarat. K tomuto úkolu jsme byli zvoleni jen my starší, čtrnácti – patnáctiletí. Měla jsem na starosti takového drobného, pěkného cyklistu. Byl to Marokánec. Můžete si myslet, jak my holky v těchto letech jsme byly nadšené. „Takový koření“. Moje opatrovnická činnost spočívala v tom, že jsem měla tu čest vlastnoručně vést jeho superlehké kolečko (celé červené) od

dorazivšího autobusu do ubytovny (nebo kabin, už nevím) na stadionu, přičemž onem snědý závodník s báglem přes rameno si to šlapal vedle mě. Přesto ta pocta pro nás byla obrovská. Alespoň jsme to tak cítili. Což teprve až jsme uviděli našeho nováčka, fešáčka Jana Smolíka, který zrovna nosil žluté tričko. Paní učitelka Věra Hyhlíková, brněnská rodačka byla spolužačkou tohoto cyklisty a také zřejmě proto autorkou velkého transparentu na stadionu v tomto znění: „SMOLÍČKU PACHOLÍČKU, AŤ JSI V PRAZE V ŽLUTÉM TRIČKU“. Byli jsme svědky jejich srdečného vítání. Také jsme zde absolvovali start družstev. Nevím proč, ale z tohoto startu mě utkvěl v paměti závodník NDR – SCHUR (ŠŮR). Zřejmě proto, že byl hrozně pihovatý a rezavý. Myslím, že se jmenoval Gustav Adolf. Fandění nás neopustilo ani po absolvování devítiletky a nástupu v JZD. Nezapomenutelné jsou lány řepy cukrovky, kde byly vyměřeny naše tátky. No a Máj ač lásky čas pro nás znamenal jednocení tohoto „bílého zlata“ na nedohledných řádcích a samozřejmě „od nevidím do nevidím“, aby každá ten svůj svěřený hektar zvládla, než se šlo do vinic. To ale mě a Stázce Šebestové (Hovězákové) nezabránilo v tom, abychom nebyly svědky dojezdu každé etapy (k tomu právě byla ta řepa dobrá, protože v kolektivní práci, třeba ve vinicích bychom tuto příležitost neměly). Do řepy jsme jezdily na

kole, hodinky jsme vlastnily, tak jak nadešel čas, hvízdly jsme na sebe (každá plela ve svém tátku, ne vedle sebe), sedly na kola a „smýkly“ jsme domů společně na televizi a pak po dojezdu zase pěkně do řepy. Ale nám to honění za to stálo, i když tehdy se hodně na stupních vítězů střídali Němci. Naskakují mě jména - Klaus Ampler, Lotar Appler. To je jedno, určitě se to píše nějak jinak. Čtenář promine, neumím německy. Samozřejmě vítězili také naši, jimž jsme fandily. Takže ještě jednou díky moc panu

Valihrachovi za připomínku tohoto závodu našich mladých let, který ve vzpomínkách nás letitých v žádném případě nezapadl.

Foto zleva:

Zdena Prátová (Valihrachová), Mila Tomková (Panicová), Jitka Kadrnková (Doláková), Jiřa Lopatářová (Martinová), Květa Doláková (Kratzerová), Anička Kostrhounová (Haluzová)

Cyklistické družstvo místních krasavic se vrací v r. 1962 s kyticemi konvalinek. Coby školou povinné, pokud počasí dovolilo, jsme ve volný den 9. května absolvovali každoročně na svých rodinných „bicyklech“ tuto trasu – Starovičky – Zaječí – Nové Mlýny – Milovičky (kola u hodných lidí + strava z chlebníku) sběr konvalinek. Bylo-li hezky, pokračovalo se na Pálavu (kola u hodných lidí) na kopec, pak dolů vyzvednout kola a zpět – Věstonice, Strachotín, Hustopeče, Starovičky. Bývalo to fajn!

Anna Haluzová

STAROVIČSKÝ DOTEK SVĚTOVÉ KINEMATOGRAFIE

52. ročník Mezinárodního filmového festivalu v Karlových Varech (30. června-8. července) je už minulostí – byl plný přátelských a filmových setkání, zajímavých shledání, filmová i společenská atmosféra v západočeském lázeňském městě s plejádou výjimečných a slavných nejen na červeném koberci hotelu Thermal byla jaksepatří na úrovni- letos se festivalu dotkly i Starovičky a on Staroviček.

Je to jedna z neuznávanějších filmových událostí v Evropě – poprvé se konal v roce 1946

(tehdy v Mariánských Lázních, částečně v Karlových Varech, 1. a 2. ročník měl podobu nesoutěžní přehlídky; soutěžní přehlídka s udělováním Křišťálových glóbů začíná až jeho 3. ročníkem; je to jeden z nejstarších filmových festivalů na světě a je zařazen do kategorie A- do společnosti festivalů v Cannes, Berlíně, Benátkách, San Sebastianu, Moskvě, Montrealu a Tokiu; objevují se na něm slavní filmoví tvůrci z celého světa, tradičně se koná vždy začátkem července).

Sedím s kolegou z univerzitních studií, dnes renomovaným pražským filmovým publicistou Mgr. Standou Benschem v jeho dávnou minulostí dýchajícím bytě jednoho zrovna tak časy hodně dávnověké pamatujícího památkově chráněného malostranského domu s výhledem na blízký barokní skvost chrámu sv. Mikuláše a jen o kousek vzdálenější věže Svatovítské katedrály Pražského hradu – tento polibek vzdálené minulosti evokuje i ke vzpomínkám přítomnějším a neledasjakým – živě si, byť s odstupem již více než padesáti let, vybavujeme nezapomenutelná krásná studentská léta uvolněných a zrovna tak nezapomenutelných šedesátých let, kdy ještě i vysokoškolské studium se vším co k němu patřilo, mělo svůj řád a chovalo si vysokou akademickou i společenskou prestiž, bujaré kolejni mejdany (tehdy zvané „fety“) a vůbec všechny slasti a strasti snad i trochu našeho nerozvážného mládí; čekáme však na třetího – nikoliv snad do mariáše, ale na MgrA. (magistr artis – magistr umění) Jana Handrejcha, fotoreportéra deníku Právo

a jednoho z hlavních dokumentaristů karlovarského festivalu. On i Standa mu byli po celou dobu účastní plnice zde své novinářské povinnosti – já, filmový neprofesionál znaje všechno kolem bohužel jen z médií, jsem inicioval ono naše pražské setkání právě kvůli oceněnému Kadrnkovu Křižáčkovi (mimo příjemného povídání fotoreportér Handrejch na mé požádání laskavě svolil, by nedošlo z mé strany k porušení autorských práv, zveřejnění dvou jeho následných fotografií v srpnovém čísle Starovičského zpravodaje).

Oba přátelé vědí, že travíme s manželkou během roku dost času na naší starovičské chalupě, a v této souvislosti se chtěli o Starovičkách a vůbec o kraji pod Pálavou i něco neformálního ode mne dovědět – i stalo se.

Kadrnkovi jsou starobylým starovičským rodem – z přímé rodové větve na starovičském hřbitově spí svůj věčný sen František (1879-1933) a Josefka (1887-1973), František (1913-1966) a Marie (1913-1990), Anna (provdaná Úlehlová, 1943-1989) – z úzké rodiny již ve Starovičkách nikdo nežije; z žijících připomínám Ing. Františka Kadrnku (1940, Hustopeče), Václava Kadrnku st. (1947, Lukov u Zlína) a Ludmilu Kadrnkovou (provdanou Nečasovou, 1949, Židlochovice).

Václav Kadrnka st. byl dle sestry Ludmily nenápadný, skromný, obyčejný, v dětství nijak ctižádostivý starovičský kluk, od mládí sportovec tělem i duší, nepostradatelný člen místní fotbalové jedenáctky, stárek starovičských hodů 1964, tehdy si určitě nemyslíci, jak se mu později otevře svět a on se otevře světu. Po obecné ve Starovičkách a měšťance

v Hustopečích šel do učení ve Slavkově u Brna a stavařina se mu stala víc než životním údělem – jen podotýkám, že zdravá chlapecká ctižádost se v něm přece jen probudila a svou pílí, nadáním, pracovitostí, houževnatostí, postupně získanou vysokou odborností a jazykovou vybaveností dosáhl profesního i lidského uznání – jako expert dozorující významné

světové stavební projekty pobýval na mnoha místech zeměkoule a jako člověk orientující se dokonale i v bankovníctví vydělal nemalé peníze.

Mladému, přemýšlivému a svěbytnému Václavovi st. se po „zlatých 60. letech“ poté začínající tzv. normalizační proces zcela jistě nezamlouval; s nulovou nadějí na jeho tu možný životní rozlet v listopadu 1969 emigroval poprvé (Rakousko a USA, oženil se s Helenou Frankeovou, svou dosavadní manželkou) – nechci však být detailista v psaní pro tento typ periodika, povídání o jeho jistě zajímavé cestě životem by bylo spíše pro samostatnou biografickou publikaci.

Vrátili se, viděl však zase, že do stále probíhající „normalizace“ nezapadne, ostrážitost státních orgánů cítil na každém kroku; po pár dalších letech života s pocitem nesvobody a beznaděje v roce 1987, po předchozí domluvě a pečlivém zvážení všeho s manželkou a tehdy již 14letým synem Vašíkem odchází z republiky podruhé (perfektní angličtinou disponující Václav st. coby tlumočnické jedné sportovní výpravy při cestě do Londýna tam programově zůstal a připravoval tam podmínky pro následný příjezd manželky se synem; dostat povolení k výjezdu bylo však značně složité a komplikované, v roce 1988 se přece jen Vašík s maminkou Helenou za otcem dostali (účelově teď poruším posloupnost svých myšlenek s poznámkou vážící se k předchozím řádkům textu: celovečerní filmový debut Václava Kadrnky ml. „Osmdesát dopisů“ je jakousi rekonstrukcí jednoho dne v tehdejší Československu, jak ho prožívá 14letý chlapec alias Vašík Kadrnka a matka snažící se vystěhovat se za otcem a manželem).

A co Václav Kadrnka ml., onen v rodině důvěrně zvaný Vašík?

Ten se narodil v roce 1973 v tehdejší Gottwaldově (od 1.1.1990 opět Zlín), městu, k němuž chová byť už Pražák stále vřelý vztah. Jedináček Vašík pobýval i na prázdninách ve Starovičkách. Od mládí inklinoval k umění mluveného slova (chodil do divadelního kroužku) a odtud už bylo blízko i k umění celuloidového páska – za svého pobytu v Anglii vystudoval na londýnské univerzitě divadelní vědu a po návratu domů v roce 1992 absolvoval pražskou Filmovou a televizní fakultu Filmové akademie múzických umění – obor režie hraného filmu a už jeho studentské filmy doznaly značného ocenění. Jeho profesní růst jistě vysoce pozitivně ovlivnil i post asistenta režie u renomovaného česko-amerického scénáristy, filmového režiséra Vojtěcha Jasného (1925), jedné z nejvýznamnějších postav české kinematografie 60.let minulého století, představitele tzv. nové vlny československého filmu s mezinárodním věhlasem.

Starovičtí pamětníci – milovníci stříbrného plátna a místních večerních sobotních a nedělních odpoledních filmových produkcí jistě i tu měli možnost v průběhu let zhlédnout některé Jasného filmy, než odešel po srpnu 1968 do emigrace: třeba tehdy ještě černobílý **Procesí k panence** (1961), komedie z dob kolektivizace vesnice s plejádou tehdejších filmových hvězd (kvůli režisérově emigraci se stal film trezorovým), **Až přijde kocour** (1963), česká filmová pohádka pro dospělé s Janem Werichem, či poté také trezorový snímek **Všichni dobří rodáci**

(1968) ukazující osudy venkovských lidí přelomu 40. a 50.let. Po roce 1990 se vrátil zpět do vlasti a i doma vychoval řadu úspěšných studentů a spolupracovníků – mezi nimi i Václava Kadrnku ml.. V roce 1999 Jasný natočil svůj poslední celovečerní česko-americký film (volně pokračování **Všichni dobří rodáci**) **Návrat ztraceného ráje**.

Manželé Jan a Marta Prokešovi ochotně, i když už jen vzhledem k časovému odstupu fragmentovitě na zaslé časy starovičského kina o návštěvy nouze nemajícího zavzpomínali -v průběhu let se tu promítaly vděčným divákům filmy hudební, filmy s titulky, grotesky, pohádky a dětské filmy, filmy válečné, dobrodružné, kriminální, historické, psychologické, gangsterky i veselohry; divákům se otevíralo mnohé dosud nepoznané, dokázali se upřímně rozesmát a zrovna tak tklivě rozplakat, rozjitřit, vystrašit, ale třeba i zamyslet. Bylo to místo, jemuž patřila přímo rituálně část soboty a neděle – vytratila se však romantika těchto hezkých, milých chvil a s ní i kus starovičské histori, dnes už se na to jen nostalgicky vzpomíná – rozpomněli se na úplné začátky starovičského kina v sále hospody U Buchtů s pokračováním v hospodském sále U Šmaků, i na jeho konec v roce 1992 ve staré škole nebo na velká hospodská kamna v zimě sálající neskutečné teplo spojené s občasným mrakem čmoudu, což ale pohodu filmového večera nijak nezastřelo, na milosrdné přití, někdy i tmě promítacího sálu přikrývající nesmělé či smělejší dotyky sobě blízkých párů mnohdy film ani nevšímajících, na časté nucené přestávky při přetrhnutí se filmu ,na lístky za korunu či na ty „drahé“ za dvě, na maminku pana Prokeše Marii, která je prodávala, na promítače Metoděje Drbolu, Ludvíka Úlehlu, Miroslava Kouřila, Bohumila Machalu, Rudolfa Mazúrka či posledního vedoucího kina Josefa Ovíska - ale i na to, jak povděčnými malými diváky byli právě František, Anička, Václav a Liduška Kadrnkovi bydlícími naproti.

V roce 2011 měl na Berlinale premiéru již vzpomenutý snímek **Osmdesát dopisů**, kde jemu vlastním úsporným filmovým stylem zachycuje na vztahu otce a syna období tzv. normalizace – je to vlastně autobiografické drama. O rok později byla Kadrnkovi udělena Cena české filmové kritiky „Objev roku“.

Jeho druhý celovečerní film v roce 2017 uvedený ve světové premiéře na MFF v Karlových Varech a oceněný Velkou cenou Křišťálového glóbu Křižáček vznikl šest let po Osmdesáti dopisech a na jeho přípravě a vlastní realizaci Kadrnka pracoval čtyři roky – byl to jediný český film mezi 12 soutěžními snímky karlovarského festivalu a byl posledním festivalovým snímkem uvedeným ve Velkém sále hotelu Thermal; pětičlenná hlavní JURY rozhodla o udělení Křišťálového glóbu s prémie 25 000 dolarů náležících rovnoměrně režisérovi a producentovi právě tomuto Kadrnkovi filmu -cenu z rukou hollywoodské hvězdy Jereny Rennera Václav ml. osobně převzal (umělecké oddělení prestižního karlovarského festivalu letos vybíralo z více než 1 700 filmů; český film v hlavní soutěži festivalu zase uspěl po patnácti letech – v roce 2002 cenu získal snímek Petra Zelenky Rok d'ábla).

FOTO: Režisér Václav Kadrnka ml. s prestižní cenou MFF v Karlových Varech

Scénárista a režisér Kadrnka se nechal inspirovat, a během práce na filmu se od literární předlohy stále více vzdaloval, legendami o dětských křížových výpravách a romantickou baladou Jaroslava Vrchlického z roku 1906 Svojanovský křížáček (existenci dětských křížových výprav však někteří historici zpochybňují, podle nich jde o mýtus).

Kadrnkův film je vlastně středověký příběh z počátku 13. století, je to putování zoufalého rytíře Bořka (Karel Roden) za zmizelým devítiletým synem Jeníkem (Matouš John), který si jednoho dne navlékne dětské brnění, vezme meč a vydá se do Svaté země – tam ho otec přidavší se ke křížáckým šikům hledá. Film má však mnohem blíže k meditacím než k obvyklému a očekávanému filmovému příběhu a jako filmová meditace inspiruje k mnoha nejen filmovým, ale i duchovním, psychologickým či obecně lidským úvahám – a tak je i nutné film chápat (filmů tohoto typu, kde se téměř nemluví, nejen u nás, ale ani ve světové kinematografii moc) – ne všichni, nejen diváci, ale i odborná veřejnost tak činí,

proto i onen nesoulad v komentářích, recenzích, kritikách, diskusích z pohledu nejen 617 festivalu účastných filmových publicistů a novinářů; film si tak vysloužil řadu pochvalných, ale i kulantně řečeno méně pochvalných „Nej“ – v názorovém koktejlu se objevují ohlasy rozporuplné, některé až hodně kritické, zaznívají tu slova o řemeslných nedostacích, o plochosti filmu, absenci mluveného slova, prázdném ději... – rozdílnost v názorech a pohledech na věci jsou zvláště v umělecké branži však docela přirozené a jsou podstatou umělecké kritiky.

V každém případě je to netradiční, nekonvenční a pro diváka náročný film, do něhož se snažil Kadrnka dostat silnou emoci spíše skrze filmový jazyk než-li přes obvyklé dialogy – více než v samotném ději se umělecká kvalita dostává do filmu prostřednictvím vynikající kamery (Jan Baset – Střítežský) umně zachycující niterné stavy a pohledy člověka (ikonický, mimicky úsporný herec mála slov Karel Roden), skrze specifickou a příznačnou filmovou hudbu (Irena a Václav Havlovi), scénář Václava Kadrnky, Vojtěcha Maška a Jiřího Soukupa, díky dokonalé práci se světlem, filmovým střihem (metráž 90 minut), či proměnlivým středověké krajinou; celý film se natáčel v jihoitalské Kalábrii, kudy prošly skutečné středověké křížové výpravy, část pak na Sardinii.

Mezi producenty filmu patří kromě Jana Macoly i Václav Kadrnka st. – ten si ve filmu i zahrál; během dokončovacích prací byl postižen vážnou cévní mozkovou příhodou a z hodně kritického stavu se ho podařilo k radosti všech zachránit a karlovarského festivalu se i on mohl zúčastnit.

FOTO: Upřímné karlovarské objetí dojatého otce a oceněného syna Kadrnkových

Mezi koproducenty vítězného Křížáčka patřila i Česká televize, slovenská společnost Artileria, Barrandov Studio a.s., italská společnost Tempesta, výrobu filmu podpořil i Státní fond kinematografie; do celostátní distribuce se Křížáček dostal 3. srpna 2017.

Režisér Kadrnka nyní pracuje na svém třetím, tematicky příbuzném snímku (vztah otce a syna) Zpráva o záchraně mrtvého, vycházející ze svých deníků a zápisků z doby otcovy vážné zdravotní indispozice – do jeho filmografie tak přibude další titul.

Co závěrem malého ohlédnutí za 52. ročníkem MFF v Karlových Varech, co ještě chybí –

snad poslat i prostřednictvím Starovičského zpravodaje upřímné blahopřání a slova uznání režiséru Václavu Kadrnkovi ml., pozdrav i jeho manželce Simoně a jejich třem dětem, všem spokojeně žijícím ve starobylé části Prahy poblíž Pražského hradu, Václavu Kadrnkovi st. a jeho ženě Heleně do Lukova u Zlína vyslovit taktéž pozdravení z rodných Staroviček s přáním pevného zdraví, rodinám Kadrnků popřát v životě jen to dobré a všem poslat aspoň pomyslnou kytičku ze starovičských zahrádek.

P.S. Laskavého čtenáře chci upozornit, že smyslem mého skromného příspěvku není ani glorifikace rodiny Kadrnkovy ani adorace laureáta Křišťálového glóbu Václava Kadrnky ml., nýbrž snad nevtíravé připomenutí čtenářům Starovičského zpravodaje jedinečnost okamžiku z MFF v Karlových Varech a jeho spojitosti se Starovičkami.

PhDr. Ladislav Valihrach

PARODIE

Na úvod svého příspěvku do zpravodaje dovolím si šíře objasnit nebo vysvětlit pojem slova „parodie“, co se za tím slovem skrývá.

Tady je jeho rozklad: PARODIE

- přetvoření původního obsahu formou satiry do „směšného charakteru“

- imituje originální díla, na něco „naráží“ zdůrazňuje „chyby“, nebo naopak záměrně dělá vše přehnaně „dokonalé“, tolik k významu slova parodie.

První případ parodie, kterou připomenu, pochází z třicátých let minulého století z doby celosvětové hospodářské krize. Autory parodie písně na Ameriky, jsou „Voskovec a Werich“.

Tady jsou jejich úvodní slova:

„Je krásný den, je májový den a nikde žádné stíny, jen tam nad řekou, tam nad pasekou, tam leží tulák líný. On nespí, nezívá, on tiše si zpívá a nezná žádné „strachy“, on snívá o kraji, kde ti vše dají, kde nemusíš mít „prachy“. (To je také dnešní přehnaná představa uprchlíků,

kteří se bezhlavě hrnou do Evropy). *Tam za tím mořem piva, tam zakázali práci, tam nehlídají policajti, tam hlídají vandráci. Buldoci mají gumové zuby, četníci „protézy“, a v tom to právě vězí. Tam syčí syčáci, a bzučí bzučáci, a kos tam krásně zpívá, tam neznaj „brambory“, a z másla maj hory, pod nima moře piva. Máš chuť na „guláš“, zavolaš „Milukáš“, dá ti guláš, a to si „dáš“ a hup do moře piva. Tam holky nechtěj samy spávat, stačí zamávat a v plné parádě vše je na snadě.“* Tolik část parodie na Ameriku, našimi humoristy.

Druhá parodie písně pochází z pozdějších mojích učňovských let. Pojednává o chlapečkovi, který si přál koníčka za každou cenu, a co pak z písně učinila parodie, následuje:

Tady je původní text písně:
*Byl jednou jeden hošík malý
ten velké vroucí přání měl.
Maminku svoji stále prosil,
že koníčka by mít chtěl.
Maminka jeho přání splní
a koně z perníku mu dá.
Hošíček smutně hlavu sklání,
tíše pláče a povídá:
„Maminko, kup mi koníčka,
koníček to je můj sen.
Ale koně z perníku já nechtěl jsem.“
Pak plynul čas a hošík přál si,
od Ježíška jen koníčka,
maminka jeho přání plní
a dá mu, po čem tolik lká.
Na malém stolku tíše stáli
dva koníčkové ze „dřeva“
hošíček opět hlavu sklání,
tíše pláče a povídá:
„Maminko, kup mi koníčka
koníček to je můj sen.
ale „dřevěné“ koně já nechtěl jsem.
Maminko, kup mi koníčka,
budu ho mít hodně rád,
bude to můj kamarád.“
Pak uplynula dlouhá léta,
z hošíčka stal se statný muž,
až jednou před vraty zastavil,
smutně o věnčený vůz.
Do něho zapřaženy koně,
jenž o věnčeny „smutečně“,
by odvezly mu drahou máti,
tu vzpomněl si na přání své:
„Maminko, kup mi koníčka
koníček to byl můj sen.
Maminko, ale pohřební koně
já nechtěl jsem.“*

Tolik k původním tklivým veršům písně.

Tady je její parodie:
*Když jsem byl ještě malé robě,
já přál si vždycky koně mít.
Já přál si ho v každé době,
do dneška si ho nedám vzít.*

Na vše, co sáhnu, všechno zkoním.

*Krejčí mě zkonil – baloňák,
nad koňskou hlavu slzy roním.*

Možná, že zajdu na koňak.

*Ref.: Maminko, kup mi koníčka,
koníček to je můj sen.*

Ale takového koně já nechtěl jsem.

Tolik parodie na píseň o „Koníčkovi“.

Dovolím si připomenout několik parodií, skladeb písní dechových hudeb, hraných již za Protektorátoru. Taková skladba s názvem „Soběkurská polka“ měla název mezi muzikanty „Šroubovák“. Druhá verze názvu, tedy parodie, to potvrzovala.

Další známe skladby písní polek a válčků, opatřeny původními texty byly změněny parodií do jiné podoby, od humorného tématu až do vulgárních textů.

Připomenu několik známých názvů skladeb: U našich kasáren, čtyři páry bílých koní, dnes z večera a další, které parodie neminula a opatřila textem, jak je výše uvedeno.

Na základní vojenskou službu v mých dvaceti letech na toto dané téma mám tyto vzpomínky, které doplním, vstupní anekdotou, kterou nás vítali mazáci (druhý ročník) za branou kasáren slovy:

„Jestlipak víme, bažanti, co je to voják základní služby?“
samozejmě jsme nevěděli, co chtějí slyšet. Jejich odpověď zněla: *„Zelená hmota v běhu, poháněná buzerací.“*
Kdo si chce oživit vzpomínky na vojnu, jak to na vojně chodilo, naše dva filmy „Tankový prapor“ a „Černí baroni“ jsou toho důkazem.

Přísné vojenské předpisy, nařízení a vojenská přísaha vojáků základní služby také neunikla parodii, tady jedna je:

*Vojáci, výhody máte,
dovolenku nepoznáte,
vycházku máte jen za odměnu v sobotu.
V neděli máte směnu. (posluhu v kuchyni)
Voják, si stěžovat může,
vždyť je jen z kostí a může.
Služebním postupem krok parádní,
stěžovat si může na „lampárni“.*

Tolik parodie na přísně vojenské předpisy.

Mám dále pochybnosti, zda si mohu dovolit připomenout „mazáckou hymnu“, která se mohla zpívat, jen mimo kasáren ve vojenském letním výcvikovém prostoru „Líbavá“ jen v neděli, kdy všichni důstojníci odjeli domů k rodinám, jinak hrozil kázeňský přestupek (zlatá mříž).

Tady jsou její dva verše sloky (tu třetí raději pominu):

*Košile mu už dlouhou dobu chátřá,
vousy už si týden neholí.
Čepici má jako auto „tatra“,
někdy jako drápy sokolí.
Na všechno mu slouží uniforma,
hravě zvládá všechno jako z not.
„Lážo plážo“ to je jeho norma,
je to výkvět našich čet a rot,
a kdo to je?*

Ref.: No přece: Mazák, ten starý mazák, který už po dva roky do kufru bije cvoky. Mazák, ten starý mazák, který si šetří sílu až do civilu.

Radost kouknout na ty těla vzhledná,
na tu dovnitř vyklenutou hrud'."

Stovku běhá za deset – jedna, dnes to nejde, dnes již nemá chuť.

Zdraví jenom od majora, výše,
poručík je již pro něho kluk málem,
aby mu salutoval nastoupený celý pluk.
a kdo to je?

Ref.: (a dále třetí sloka, kterou pominu. Je obdobou těchto dvou)

Dále připomenu parodii na mezinárodní úrovni, která pochází z doby roku 1956 na tenkrát velmi známou píseň „Plují lodi do Trijany“, plují lodi do Malagt, plují lodi na vše strany a nenese mě žádná z nich.“

Parodie na tuto píseň měla tyto slova:

„Plují lodi do Londýna, vezou s sebou Bulganina (což byl v tu dobu sovětský státník).

Jede s ním i pan Chruščev, bude velká návštěva.“

Že tam dopadli špatně, je na bíledni, obdobně jako návštěva v Americe Nikyty Sergejeviče Chruščeva, proslavil se tím, že si vyzul bot, a mlátil s ním do stolu, aby si získal pozornost při jednání. Po návratu do vlasti za odměnu šel za ohradu do koce své kariéry státníka. Tak svět odplácí, bylo imitováno ve výše uvedené parodii.

Na závěr vrátím se do současnosti dnešních dnů, u nás.

Na televizní stanici šlágrů, možno sledovat často opakovatelný televizní pořad.

Parodie Karla Peterky, na zneužívání dávek podpory pro nezaměstnané v nutné nouzi, kdy Karel Peterka se svým „ansáblem“ v televizním šotu sedí na zemi v místnosti a z PET lahví popíjí alkohol a společně notují píseň vesele těmito slovy:

„Já, já nemusím nic, já jsem nepřízpůsobivej.“ až dopijí truňk z lahví, zvednou se ze země, dokončí píseň slovy: „Je to na potvoru, jedem si pro podporu.“

Před budovu ještě zahodí lopaty, což značí, že pracují mimo podpory načerno. Pak nasednou do auta a jedou pro podporu. Je to parodie na nereseriozní jednání mnohých, kteří odmítají pracovat přesto, že jim pracovní úřad nabízí pracovní příležitosti. Upozornil na to i prezident Miloš Zeman při svém projevu v Parlamentu ČR. Další parodie Karla Peterky zazněla na „Humburg“ ohledně návštěvy naší republiky duchovním představitelem Dalajlámou, zda byla návštěva na pozvání oficiální nebo soukromá. Málem to odnesl jeden člen vlády za své tvrzení, že byla oficiální a šel ho přivítat.

Prezident tvrdil pravý opak, poškodil naše obchodní zájmy státu u velké země z východu. Tady je parodie Karla Peterky, jak zmíněný konflikt vyřešil slovy člena vlády do budoucna: „Příště si raději ruku zlámu, než bych šel uvítat Dalajlámou.“

Co lze konstatovat na závěr, že parodie má u nás stále živnou půdu a je aktuální.

Bohumil Šmerda

Putování krajem André 2017 - sobota 24. června

Vlastně je to tak trochu zázrak, že jsem se dostal k cyklování.

Nevím proč, ale od mala jsem byl zblázněný do parašutismu. Nejvíce mě bavilo koukat na dokumenty, tehdy černobílé, tedy přesněji šedošedé, a zejména na ty, které ukazovaly paravýsadky Spojenců za Druhé světové. Obloha plná chlapů, spoléhajících se na pevnost hedvábného plátna a šňůr, věřících ve svoje štěstí - mušku zlatou - a samozřejmě slepě věřících navigátorovi, který se snažil přes svoje silné brýle z okolní krajiny a z mapy zjistit, kdy má rozsvítit v kabině letadla červené světlo, které dávalo pokyn velícímu důstojníkovi, že jsou (pravděpodobně) nad místem seskoku. Jó, to byli chlapi.

Vzpomínám si, že v osmé třídě základní školy za námi přišli parašutisté z Vyškovské základny a dělali mezi námi nábor. Ruku jsem si mohl vykloubit, jak jsem se hlásil. Absolvovali jsme základní výcvik, samozřejmě bez pádů, pouze na trenažéru, ale i to bylo pro mne velmi vyživující. Nicméně příklady z dokumentu byly velmi silné a

stále živé, takže jsem nakonec uprosil instruktora a dostal povolení ke skoku.

Připravoval jsem se na svůj první pokus. Nejprve jsme prošli teoretickou a praktickou přípravou a potom už na ostro. Šel jsem si podle šipek do výstrojáku (výstrojního skladu) pro výstroj a skladník v maskáčích mi připnul na záda nějaký batoh se šňůrkou. Měl jsem se k odchodu, když tu se za mnou ozvalo: „Hej, počkej! Ještě záložák!“ „Záložák?“, opáčil jsem. „A to je potřeba?“ „No je!“ uchechtl se panáček, já trochu znejistěl a začal pochybovat o správnosti svého rozhodnutí věnovat se ve volném čase parašutismu. Tehdy z toho seskoku nebylo nic, a v mé mladé, nezkažené duši zůstala hluboká rýha. A po nesplněném snu v mém srdci prázdno. Dodnes nechápu, kde se to ve mně vzalo. Ten zájem o parašutění. Bydlel jsem totiž s rodiči v bytovém domě v Brně a měl jsem závratě, stačilo se podívat ze zavřeného okna v druhém patře.

Ale asi to tak mělo být. Shodou okolností se na škole v té době zakládal přírodovědný kroužek a já, lačný poznání, jsem se do něj přihlásil. Pan vedoucí sice vypadal jak některý z vědců, které měl pan řídící na naší škole vyvěšené v ředitelně, ale jinak z něho vyzařovala energie, která mě nakazila. A nejenom mě. Pan vedoucí měl sice tik v oku, sedivé rozcuchané vlasy, pozmoulané kárové sáčko, ale jinak velice nakažlivý osobní šarm. Zpočátku to vypadalo jako na hodině přírodopisu, což nás moc nebavilo, ale za pár schůzek si pro nás přichystal opravdovou bombu – krabice s preparovaným hmyzem. Byla to úžasná podívaná – jednoduchá černá krabice přibližně čtvercového

formátu, nahoře zasklená a plná různých hmyzů, pečlivě připevněných na dno krabice a popsaných krásným, rukou psaným písmem. Zcela mě to uchvátilo. Zejména řád brouků, jehož latinský název Coleoptera mi připomínal koloptéru, jak jsem v mládí nazýval helikoptéru čili vrtulník. Samozřejmě jsme se zajímali o to, jak se takováto krabice dá udělat a všichni do jednoho jsme ji chtěli mít doma. A pan vedoucí, potěšen naším zájmem, nám slíbil, že to bude náplň našich dalších schůzek. A tak příští hodinu jsme všichni přijeli na kole, vzali si s sebou smykací sítku, lahvičku s éterem a vydali se za město lovit hmyz. Takže tak nějak jsem začal s bicyklem. Byl to tehdy pro mě obyčejný dopravní prostředek, který mě zadarmo vyvezl za město, kde jsem smykáním lovil hmyz a já zejména brouky.

Mimochodem věděli jste, že řád brouků zahrnuje více jak 370.000 popsaných druhů a stále se nacházejí nové a nové? V České republice je potom popsaných asi 7.000 druhů. Ještě zajímavější je fakt, že brouci se člení do 160 čeledí a v České republice máme zástupce 110 z nich!

Tak jsem s ostatními lovil a potom éterem hubil hmyz a brouky a postupně si vytvářel svoji vlastní sbírku. Byla to velice zajímavá, ale titěrná práce a postupem času mi docházelo, že to není nic pro mě. Chyběla mi trpělivost a soustavnost. Bohužel. Bohužel, jak jsem se přesvědčil několik let poté, co už mi bylo skoro dvacet...

Nicméně pan vedoucí nás naučil nejen rozumět hmyzu jako živočichům, ale také o tom, jakou nezastupitelnou roli má hmyz v přírodě. Od té doby hmyz nelovím a nezbíjím a snažím se mu pomáhat.

Když jsem tak přemýšlel o hmyzu a jeho přetěžkém životě s námi, uživateli DDT, spadla mi do půllitru se zbytkem piva vosy. Asi tam už byla hodnou chvíli, protože se moc nehýbala. Opatrně

jsem ji vylovil. Opatrně proto, aby mě nepíchla, protože to vosy rády dělají, a upřímně řečeno, až tak moc s tím hmyzem nesoucím, abych si nechal dát žihadlo. Tak tam ležela na stole a cukala sebou. Co takhle dát jí umělé dýchání z huby do sosáčku? Přemýšlel jsem, jak moc se asi nalokala toho piva, a jestli bych ji tou svou první pomocí spíš nedorazil. Zavola jsem tedy na linku první pomoci a požádal o pomoc. Paní na druhé straně byla chvíli ticho a potom se opatrně zeptala: „Vy patříte mezi Děti země?“, a po delší pauze „Nebo mezi jiné ochránce přírody?“. Přiznám se, trochu mě to zarazilo, snad si nemyslím, že si dělám legraci a zneužívám první pomoc...? Podíval jsem se opatrně okolo sebe a tiše odpověděl: „Ne.“ „Tak ji zabijte, ušetříme si oba spoustu času!“ a zavěsila. Ach jo, další nevzdělanec. Nicméně mě tato příhoda inspirovala k myšlence aktivně pomoci hmyzu v mém okolí. A tak vznikl nápad postavit si doma hmyzí hotel, a vytvořit tak těm nebožátkům nějaké přátelské, domácí prostředí. A ne po nich pořád jenom biolitem.

Tak jsem se poptal strýčka Gůgla a vypadlo mi několik odkazů na webové stránky popisující tuto problematiku. Do konce jsem dostal i nabídku na pozici správce od nějakého Ferdý Mravence, později demaskovaného jako

Thlustoča. No nic - postavil jsem hmyzí hotel podle návodu, nazval jej Bug and Bee house – v anglosaských zemích známý jako B&B, poslal inzerát – nabídku ubytování do Hmyzích rozhledů a čekal. Upřímně řečeno jsem trochu zklamaný. Očekával jsem nálet exkluzivních hostů jako například včel samotárek, sluníček sedmítečných, zlatooček nebo vosic, ale doposud je volná většina kapacity. Asi mám špatný marketing. Nevíte o někom?

Vraťme se ale k letošnímu Kraji André. Jenom pro připomenutí. Oproti roku 2015, kdy bylo přihlášeno 450 cykloňadšenců, byla loňská účast naopak velice slabá (jenom 250). Proto jsem letos s napětím očekával oznámení termínu, tedy jestli se akce bude vůbec pořádat. A dočkal jsem se! - spolu s dalšími 350 účastníky.

Naše skupina, vyjíždějící ze Staroviček, byla oproti předchozím ročníkům slabší, ale i přesto se nás u hřbitova potkalo kolem 10ti, plus někteří další přespolní, a společně jsme se vydali na start v Hustopečích. Po startu jsme zamířili k naší rozhledně a po krátkém občerstvení sjeli dolů do Velkých Pavlovic ke šlechtitelce. Potom přes pavlovickou rozhlednu, sjezd do Bořetic a tradiční výšlap do vrbského kopce.

V Kobylí nás na místním razítkovacím místě překvapili meruňkovým táčem a meruňkovým pivem. Z čeho to dělají, když letos meruňky pomrzly?

Z Kobylí podél lokálky písčitou cestičkou na Kraví hory a krátkým stoupáním k bývalé bobové dráze do Němčiček. Tam chvíle odpočinku před stoupáním na Selský dvůr a potom už sjezd do Horních Bojanovic. Letos se razítkování nekonalo v místním kulturním domě, ale ve sportovním areálu, kde bylo současně i setkání hasičů, a byla k vidění nová i historická technika. Moc hezké.

I přes změnu stanovisek, „linka“ na výrobu přesňáku fungovala. Tak jsme si jich s chutí několik dali.

Vzhledem k tomu, že letos bylo počasí trochu ohnivé, rozhodli jsme se nepokračovat do Kurdějova, ale vydat se po silnici zpět do Staroviček a vyhodnotit letošní ročník u Galečků.

Za mě moc pěkné. A přijměte, prosím, pozvání na příští ročník – sraz jako obvykle 8:30 u hřbitova.

Kamil Ondrák

Krojované hody a hodky 2017

Letos se konaly krojované hody již druhým rokem v novém, letním a snad i lepším termínu. Přesněji to bylo 22. – 23. a 29. července. Pro nás však začaly již v měsíci dubnu, kdy jsme se na ně začali společně a poctivě připravovat.

Jedním z hlavních symbolů hodů je mája, a tedy se v úterý 18. července naši stárky společně s několika dobrovolníky vydali najít tu správnou do Ždánického lesa, obec Lovčice. Mimo to si každý stárek vybral i májku pro svou stárku. Po příjezdu již mohly začít všechny přípravy spojené s hodama, od čištění máje a májek až po úklid a zdobení areálu.

V pátek 21. července se podařilo stárkům za pomoci silných občanů Staroviček máju ručně postavit, a tak mohly hody začít.

V sobotu 22. července ráno se stárky sešli spolu s kapelou Zlatůlkou z Podluží u prvního stárka Pavla Langa a nastalo zvaní po obci. Krojový průvod začal odchodem všech stárků od prvního stárka k první stárce Adéle Janouškové, kde již čekaly i ostatní stárky. Zde jsme se chvíli zdrželi, zatancovali a poté jsme vyrazili průvodem pro hodovní právo k panu starostovi. Právo pořádat hody bylo předáno a tím byly hody zahájeny oficiálně a mohlo se vyrazit na hodovní sólo, kde začala odpolední zábava, tu zpestřilo jak dětské sólo Čmeláci, tak i krojované vystoupení dětí z MŠ Starovičky. Od 20:00

začala ta večerní, kterou stárky a stárky zahájili nástupem a tanečním sólem.

V neděli 23. července odpoledne se stárky sešli u 2. stárka Adama Buchty a za doprovodu DH Zlatanka z Kobylnic se průvodem vydali k 2. stárce Míši Langové a poté na sólo. Zde byla opět odpolední zábava, kterou obohatilo nejen tradiční sólo zapletačky, ale i obrovské množství přespolních chas, dohromady se k nám sjelo asi 19 okolních vesnic a celkově kolem 130 přespolních. Nás samotné překvapila přespolní návštěva až z dalekého Lanžhota, Moravských Knínic, Žatčan, Újezdu u Brna atd. Po odpolední zábavě jsme si přespolní chasy rozdělili a pozvali je na večeři. Poté začala večerní zábava i s půlnočním překvapením.

O týden později, tedy v sobotu 29. července, se konaly hodky. K tanci a poslechu hrála DH Sokolka ze Šakvic, hodky nepřišly ani o žufankové sólo – opět s bezinkovým burčákem a také tradiční volbu starých stárků.

Počasí nám přálo celé hody i hodky, za což jsme velmi vděční a pěkně jsme si všechny zábavy užili. A jestli si to užily i přespolní chasy? To si můžete přečíst z vybraných článků z Facebooku ze stránky Přiznání z hodů.

Také bych jménem všech stárků a stárky chtěla poděkovat všem sponzorům!

Největší poděkování ovšem patří rodičům za jejich podporu a pomoc.

P.S.: Hledáme posily do našeho stárkovského týmu, a proto, pokud máš zájem, neváhej a ozvi se někomu z nás!

Adéla Janoušková

Přiznání z hodů

25. 7. v 10:00 •

Chasa ve Starovičkách je banda úžasných lidí. Hody tam jsou furt boží a vždy je to krásně užitá akce. To jsou aspoň krásné domácí hody s tradicí 😊

Přiznání z hodů

25. 7. v 9:00 •

Letos poprvé ve Starovičkách a musím říct vážně pecka! Super lidi, atmosféra a takovou starost domácích o přespolní jsem ještě nezažil. Díky moc za super hody! 😊

Přiznání z hodů

25. 7. v 11:00 •

Hody ve Starovičkách v neděli velmi příjemně překvapily. 😊 Přiznám se, že tak dobré hody sem nečekala. Vklidná chasa, dobrá zábava...já sem si jich užila. Děkuju chaso!

Přiznání z hodů

25. 7. v 9:30 •

Hodo-rating Staroviček po nedělní super zábavě poletí hodně vysoko. Přespolních jak někde v Kobylí, večeru dostali všeci no a ti sklepníci se luxusně starali !! A když začala přicházet únava půlnoční překvapko zase všechny roztápalo. Luxusní hody, za rok zase !

Přiznání z hodů

26. 7. v 14:00 •

Moc obdivuju Starovičky jak se v neděli starali o přespolní chasy i přesto kolik jich přijelo a že jsme všichni dostali večeři! S tím počtem už jsem ani nedoufala že by nějaká večeře byla ale nakonec za námi přišel moc pěkný šohaj že jdeme k němu a postarali se o nás moc hezky! Starovičky jste super!!

Přiznání z hodů

30. 7. v 21:19 •

Hody i hodky ve Starovičkách letos zase úžasné 😊! Stárky i stárky se starali aby bylo vždy co pít, vzali devcice tancovat, byli moc hodní. Už se těším na příští rok, pro mě jsou ve Starovičkách nejlepší hody ♥️ děkuje

Kulturní komise hledá pomocníky

My, členové kulturní komise Starovičky, ve složení Dolák Tomáš, Pleskačová Kateřina a Prátová Pavlína hledáme ochotné aktivní nové členy, či pomocníky na pomoc při pořádání kulturních akcí ve Starovičkách. Skloubit soukromý, rodinný a pracovní život s tím veřejným, je někdy opravdu složité. Proto se občas stane, že akce, které byly plánované, se nakonec neuskuteční. Pořádáme většinou menší "komornější" akce, kde je však i přesto vítána jakákoli pomoc

Vás, kterým není život v obci lhostejný. V tomto složení je pak nemožné pořádat akce "náročnější". Prosíme tedy Vás, kterým nevadí svůj soukromý čas občas věnovat pro blaho a zábavu druhým, aby se ozvali někomu z nás, nebo nám napsali na emailovou adresu: kultura.starovicky@seznam.cz

za kulturní komisi děkuje Tomáš Dolák

5. července – Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje (863)

Na budově OÚ zavlála moravská vlajka

Ve středu 5. července jsme si i letos připomněli Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje. Při této příležitosti zavlála na budově Obecního úřadu ve Starovičákách moravská vlajka. Naše obec se opětovně připojila k iniciativě Za vyvěšování moravské vlajky. Nejde o žádný projev nacionalismu, je to snaha o důstojné připomenutí si významu moravských zemských patronů (a také spolupatronů Evropy) Cyrila a Metoděje.

Příchod těchto věrozvěstů na Moravu v roce 863 byla událost velkého kulturního a duchovního významu. Jejich působení na tehdy nevzdělanou pohanskou společnost

bylo zásadní. Mladší z obou bratrů Cyril byl jedním z nejvýznamnějších učenců své doby, starší Metoděj byl vynikající právník se zkušenostmi z diplomacie. Příchod těchto věrozvěstů na naše tehdejší území je historiky označován jako příchod křesťanství a vzdělanosti do českých zemí. Započali s pastoračním a kulturním dílem, nazývaným později jako cyrilometodějská misie. Bratři Cyril a Metoděj zde vytvořili první slovanskou abecedu, zvanou hlaholice, přeložili do staroslověnštiny řadu církevních knih, prosadili staroslověnštinu jako oficiální jazyk - v té době jako jazyk bohoslužebný a těmito kroky přiblížili křesťanství obyčejným lidem.

Historie žlutočerveného symbolu Moravy sahá do roku 1848, kdy zemský sněm schválil barvy - zlatou a červenou. Aby se nekryly s barvami dalších území či měst, je do nich vložena šachovaná moravská orlice. Obce, které dnes žlutočervenou vlajku vyvěsily, se rozhodly tímto způsobem připomenout svým občanům tradiční hodnoty, moravskou identitu a sounáležitost k Moravě. Tímto symbolickým aktem vyjadřujeme my všichni úctu k naší rodné zemi, jejím tradicím, historii a svěbytné kultuře. Hlásíme k tomu, že jsme na Moravě, že jsme Moraváci.

Zdeněk Trněný

Takové horko nebývalo

Podobný postesek zazníval v uplynulých letních tropických dnech poměrně často. I když nás někteří naši politici přesvědčují, že tomu tak není, skutečnost je poněkud jiná. Každý rok zažíváme vyšší a vyšší teploty, každý rok zažíváme méně a méně srážek. Je evidentní, že procházíme změnou klimatu, jenom netušíme, jak velkou a jak dlouho bude trvat. Je zde problém s rozšiřováním oblastí sucha, s poklesem hladiny spodních vod, apod. Česká republika dramaticky vysychá. Jsme na počátku určitého trendu počasí a sucha se stávají reálnou hrozbou. Lze se domnívat, že dnů, kdy sloupec teploměru atakuje hodnoty kolem 38°C, bude přibývat. Zemědělci se shodují, že za letošní slabou sklizeň může především sucho. Všechny obiloviny zaschly kvůli nedostatku vody. Konkrétní příklady lze spatřit i u nás. Obilí bylo letos nízké, klasy zaschlé. Jak vyrostla zasetá slunečnice, mů-

žeme vidět na polích u Svodnice a podobně je na tom i kukuřice. Luža je téměř bez vody, podobně je na tom i nádrž pod dědinou – Podkova. Hladina na Rybníku u Štinkavky má také viditelně nižší hladinu vody.

Problémem jsou chybějící vodní zdroje, problémem jsou velké lány polí, ze kterých zmizely meze, remízky a stromy, zachycující vodu v krajině.

Problémem je i rychle rostoucí výstavba v intravilánu obce. Všechny materiály, ze kterých stavíme, se chovají úplně jinak než třeba zemská půda, rostliny. Teplo se v nich akumuluje a v důsledku toho se ohřívá i vzduch.

Proti tak extrémnímu klimatu se lze jen obtížně bránit. Jakýkoliv zásah ke

zlepšení celkového stavu však pomůže. Často sice zaznívá kritika, že přínos je nevýznamný, není dlouhodobý a neprojeví se okamžitě, s ohledem na vývoj podnebí a vysokých teplot, je však kterákoliv cesta, jež dokáže zadržet vodu či zabránit nárůstu teplot, plus.

Dnes je např. známo, že pokud je teplota vzduchu na hodnotě 30°C, je teplota asfaltu více než 50-60°C. A podobné vlastnosti mají i betonové chodníky, střechy domů, solární panely atd. Celá obec je zabetonovaná, kde je

trávník, tak je pečlivě posečený (a v létě spálený a vysušený) a pak se divíme, že dřívě „takové horko nebývalo“.

Dnes je však známo i to, že např. ulice, kde jsou vysázeny stromy, vykazují v horkém létě teplotu až o 3 stupně nižší oproti podobné ulici, která je pěkně vyasfaltována a vydlážděna. Na takových „zelených“ ulicích je až o 10% vyšší vzdušná vlhkost. Stromy zachycují až 80% slunečního záření, snižují prašnost v ulicích, vytváří hlukovou

bariéru, uvolňují k životu potřebný kyslík atd., atd.

I když se jistě budou ozývat hlasy, že kvůli spadnému listí se musí kolem domu více zametat, domnívám se, že v připravovaném Programu rozvoje vesnice by tato problematika měla mít své místo a měla by patřit mezi priority obce. Zvláště, když nyní stát nabízí různé finanční dotace. Vždyť investice do kvality bydlení a zlepšování životního prostředí zato stojí.

Zdeněk Trněný

Seriál o bylinkách a zdraví – 20.díl

Květy čekanky byly v minulosti přirovnávány ke smutným očím dívky, která očekává návrat milého z vojny, a odtud také zřejmě vznikl český název rostliny.

Čekanka obecná je vytrvalá bylina z čeledi čekankovitých dosahující výšky i více než jednoho metru. Lodyha je hranatá, listy podlouhlé, květy nápadné, blankytně modré. Roste hojně na mezích, lukách, příměstských parcích a dalších travnatých plochách. Roste na většině míst Evropy, najdeme ji v Africe a Asii. Ve Starovičkách roste také hojně.

Kněží ve starém Egyptě konzumovali před magickými úkony nať čerstvé čekanky jako léčivý a posilující prostředek. Podle východní magie, kdo se potřel čekankovou šťávou smíchanou s olejem, nabyl krásy a oblíbenosti u každého a vše se mu dařilo. U Keltů byla považována za nevěstu Slunce, ztělesnění rostlinné bohyně, která se provdala za slunečního boha. Sv. Hildegarda tvrdí, že kdo nosí čekanku u sebe, usiluje o vládu a přivolává tak na sebe nenávisť jiných lidí.

Účinné látky

Léčivou drogou je především kořen, který se sbírá od září do listopadu, popřípadě i na jaře, podobný obsah účinných látek však mají i listy sbírané na přelomu jara a léta. V očním lékařství se ojediněle využívá i květ. Kořen čekanky obsahuje zejména látky ze skupiny sacharidů, zejména pak inulin, což je zásobní rostlinný polysacharid,

a fruktooligosacharidy. Dále v něm najdeme seskviterpenické laktony, polyfenolické sloučeniny, vitamíny, minerály, manitou a latex.

Sběr

Sbírá se kořen, někdy i nať nebo list, oboje nejlépe před rozkvetem nebo květ, jenž je nejlepší hned v rozkvetu. Kořen se sbírá na podzim - září až listopad, nebo na jaře. Po sběru a po omytí se rozřeže na asi 15 cm dlouhé kousky a suší ve stínu nebo při umělém sušení při teplotě max. 50 °C. Kořen je dlouhý až 30 cm a v průměru mívá okolo 15 mm. Květ se sbírá nejlépe za slunečného počasí v odpoledních hodinách.

Zdravotní účinky

- droga povzbuzuje chuť k jídlu,
- působí mírně projímavě, močopudně a žlučopudně, užívá se při nechutenství, zácpě,
- má vliv na látkovou výměnu,
- užívá se při žlučových kamencích, zánětech močových cest, při ledvinových kamencích,
- zvyšuje tvorbu žluči,
- léčí záněty v trávicím traktu,
- zlepšuje účinnost resp. tvorbu žaludečních šťáv bez podstatného zvyšování jejich kyselosti,
- lze ji použít při léčbě jaterních chorob (žloutenka) i v léčbě nemoci sleziny,
- v játrech působí jako protijed při otravách například zkaženými potravinami,
- dále léčí záněty zažívacího ústrojí,
- zlepšuje činnost srdce,
- zevně lze aplikovat při některých kožních chorobách (vyrážky, vředy, uhry), atopické dermatitidě,
- očních zánětech (užívá se výhradně květ) nebo na zanícené či opuchlé klouby,
- čistí krev,
- pomáhá při cukrovce,
- močopudností přispívá ke snížení nadváhy,
- pravidelné pití čaje nebo kávy z kořene čekanky pomáhá hubnout i snižuje hladinu cukru v krvi a prospívá vnitřním orgánům,
- ve středověku se jí léčila trdomyslnost, smutek a melancholie,
- byli jí připisovány kladné účinky na cévy, proti hemeroidům a na pokožku,
- vykazuje ochranný účinek vůči procesům vedoucím ke vzniku rakoviny,
- reguluje tzv. apoptózu neboli programovanou buněčnou smrt,

- brání rychlému množení buněk,
- Inulin snižuje hladinu triglyceridů a LDL *cholesterolu* v krvi,
- omezuje tvorbu aterosklerotických plátů a snižuje riziko *trombózy*,
- prebiotický účinek podporující růst probiotických mikroorganismů má rovněž za následek *zlepšení imunity*,
- čekanka potlačuje aktivitu tzv. žirných buněk, které hrají důležitou roli při vzniku *alergické reakce*.

Kontraindikace

- opatrnost je nutná při žlučnickových kamenech,
- nedoporučuje se pouze užívání v těhotenství kvůli zvýšenému riziku potratu
- může také dojít k předčasnému nástupu menstruačního cyklu.

Čekankový čaj

Obvykle se užívá nálev jedné čajové lžičky nadrceného kořene na 200 ml a to 2x až 3x denně, v kombinaci se semeny petržele v poměru 2:1 se zvyšuje její diuretický efekt, čekankový čaj je vhodnou prevencí proti častému nočnímu probouzení. Čaj by se měl popíjet 20 dní.

Čekankový prášek pro dobré trávení

Potřebujeme 1 lžici kořene čekanky, kořen rozeleme na prášek. Ten uskladníme v dobře uzavíratelné sklenici a při potížích po dobu 6 týdnů užíváme 2x denně na špičku kulatého nože prášku, který zapijeme vlažnou vodou.

Čekankové kapičky

Potřebujeme 1 lžici nadrceného kořene čekanky, 2 dl 60% lihu či ovocné pálenky. Léčivku zalijeme lihem a vše necháme 14 dní na teplém místě louhovat. Nesmíme zapomenout denně protřepávat, aby se uvolnily léčivé

látky. Poté přecedíme a užíváme 3x denně 30 kapek po dobu 20 dní.

Čekanková koupel při očních zánětech

Potřebujeme 1 lžici listů a květů čekanky, 2 dl vody, bylinu zalijeme vroucí vodou a vše necháme 15 minut louhovat. Poté dobře přecedíme přes jemné sítko či plátýnko a vzniklým čajem si několikrát denně vyplachujeme oči.

Čekankový obklad na pokožku na ekzémy, lupénku, mykózy, akné a zanícenou pokožku

Potřebujeme 6 lžic listů, květu či celé čerstvé opláchlé natě čekanky, plátýnko, léčivku nasekáme paličkou, vzniklou směs přiložíme na postižené místo, zabalíme plátkem a vše necháme 30 minut působit. Tuto proceduru provádíme denně po dobu jednoho týdne.

Čekankový aktivátor podporující růst vlasů

Potřebujeme 1 lžici čekankových listů, 1 lžici nadrceného čekankového kořene, 3 dl 60% lihu, 2 dl destilované vody, léčivku zalijeme lihem a vše necháme 14 dní na teplém místě louhovat. Nesmíme zapomenout denně protřepávat. Po uplynutí této doby dobře přecedíme, přidáme destilovanou vodu, nalijeme do skleněné lahve a dobře uzavřeme. Tonikem si každý den, po dobu 3 – 4 měsíců, masírujeme vlasovou pokožku.

Cikorka

Jedná se o sušený pražený kořen čekanky obecné. Nakrájený usušený kořen se praží při teplotě kolem 100st.C. Následně se pomele. Dvě kávové lžičky se zalijí 2dl horké vody. Můžeme přidat mléko a med. Pražením kořene zkaramelizují obsažené cukry a vznikne kávové aroma i barva. Na rozdíl od kávy neobsahuje kofein a je tak vhodná pro děti i kojící matky. Káva má příznivé účinky pro zdraví. (HM)

Seriál pro chovatele

Vážení chovatelé,

prázdniny pomalu, ale jistě končí, někteří z Vás už mají zřejmě po dovolené, jiní se na ni zatím těší. Věřím, že si navzdory letošnímu parnému létu uděláte čas k přečtení dalšího dílu naší chovatelské rubriky (třeba i někde u vody), u kterého Vás tímto srdečně vítám. Budeme pokračovat **komplexem virové leukémie koček**.

Z nakažového hlediska jsou za rizikové považovány kočky z útulků, dále pak nalezená zvířata, stejně jako mladé kočky a koťata a samozřejmě zvířata vykazující známky onemocnění. Všechny tyto kategorie jsou součástí tzv. „**rizikové skupiny FeLV**“. Mnoho koček může postupně překonat FeLV onemocnění, avšak zůstávají nebezpečným zdrojem infekce! Velmi vážná může být situace v početných chovech koček a nejhorší je bezesporu chov při vysoké koncentraci zvířat v omezených prostorách a při nižší úrovni individuální péče (včetně výživy a hygieny).

Patogeneze – uvádí se, že jen pouze okolo **30 % infikovaných koček** je postiženo **vážným poškozením**

zdravotního stavu. Je známo, že **mnoho koček pozitivních na přítomnost FeLV zůstává zdravých** bez prokazatelných komplikací po několik měsíců až let, ale velmi často **bývají nebezpečným zdrojem šíření infekce**. Jiné kočky naopak hynou v krátkém časovém odstupu od infekce. Obecně platí, že **cca 80 % infikovaných koček hyné během 3,5 roku**.

Mezi hlavní faktory zodpovědné za vznik a průběh nemoci patří způsob přenosu viru do organismu, velikost dávky, stáří kočky, její zdravotní stav a aktivita imunitního systému. Právě jakékoliv **negativní ovlivnění aktivity imunitního systému**, např. současný průběh jiného infekčního onemocnění nebo terapie kortikoidy, **může výrazně zvýšit závažnost kontaktu kočky s virem Felv**. Virus se již od druhého dne replikuje v mandlích a mízních uzlinách, během dalších dvou týdnů proniká do kostní dřeně a epiteliálních buněk střeva. Následuje vylučování viru slinami, močí a trusem.

Podle různých kritérií se v průběhu FeLV infekce rozlišují jednotlivá stadia:

- **Akutní infekce** probíhá oronazální cestou, zdrojem jsou nejčastěji sliny.
- **Raná infekce** – FeLV proniká do nosohltanu, resp. mandlí a dochází k první replikaci viru. Infikované buňky pronikají do mízních uzlin a

do krve, (nastává období virémie 2.-12. den po infekci), do kostní dřeně a do střeva. Klinickými projevy tohoto stádia bývá **anorexie, deprese a horečka. Mladá koťata hynou.** Přežívající zvířata šíří FeLV slinami, močí, slzami i trusem.

- **Latentní průběh** – až 70 % koček v chovech infikovaných FeLV může do určité míry zvládnout kontakt s retrovirem a postupně elimino-

vat FeLV ze svého organismu. **Díky dostatečně účinné obranyschopnosti tyto kočky přežívají, ale jsou nebezpečnými šířiteli FeLV do vnějšího prostředí.**

Touto informací se s Vámi, Vážení chovatelé, loučím, přeji Vám příjemné prožití zbývajících letních dnů a těším se na shledanou s Vámi příště.

MVDr. Jiří Svobodný

Kastrace koček a kocourů

Ráda bych napsala pár slov o velmi žhavém tématu dnešní doby – kastraci koček a kocourů. Mnoho lidí si myslí, že je zbytečné, ale není, jelikož nezodpovědností některých lidí dochází k přemnožení koček v jednotlivých lokalitách. Největší dar, který můžete své kočce dát, je kastrace. Tento rutinní lékařský postup zajistí kočce bezstarostný život, bude zdravější a spokojenější a velice se sníží riziko nákazy nemocemi FIV a FeLV u koček, které se pohybují volně.

Vzhledem k tomu, že se o mé osobě šíří ničím nepodložené fámy v souvislosti se ztrátou koček, ráda bych vše uvedla na pravou míru. V obci Starovičky byly provedeny s mojí pomocí níže uvedené kastrace a to pouze na žádost majitelů koček nebo majitelů pozemku kde se kočky sdružují:

- rok 2016 - Andrea Charvátová, kastrace kočky a kocoura

- rodina Winterová (bytovka), kastrace 3x kocour, 5x kočka, jedna kočka našla domov v Brně, JI-NAK VŠECHNY KOČKY VRÁCENY

- rok 2017 - Gábina Charvátová, kastrace kočky a kocoura.

Všechny kastrace byly provedeny zdarma díky sdružení Kočky SoS Hodonín a kastračnímu programu FELITI.

Pokud nemáte dostatečné finance nebo se na vašem pozemku zdržují „bezprizorní kočky“ není nic jednoduššího tento stav nahlásit na obecním úřadě a já podám žádost u některého subjektu a kastraci a následnou rekonvalescenci a také zařídím vrácení kočky do místa odchytu.

Co je kastrace a sterilizace?

Sterilizace nebo ovariohysterektomie je chirurgické odstranění vaječníku a dělohy kočky, zatímco kastrace je odstranění varlat kocoura. Prování se v celkové anestezii. Čím mladší je zvíře, tím lépe snáší zákrok. Sterilizace a kastrace kočky zabrání nechtěným porodům a snižuje vliv pohlavních hormonů na chování Vašeho domácího mazlíčka. Například v 7 letech může nekastrovaný kocour a nesterilizovaná kočka vyprodukovat až 780 250 koťat!!!! Tato koťata - pokud mají štěstí, se dostanou do nového domova či do útulku, ale většina jich zemře na nemoci a hlad, či pod koly aut a také - což se bohužel i v dnešní době dělá, je jejich utracení majitelem kočky,

což je také trestní čin. Tímto zákrokem u kocoura předejde značkování zápachající moči, rvaní s jinými kocoury a dlouhé žalostné naříkání. U koček se již neopakuje říje, která kočku velice vyčerpává a je ve stresu. Kastrovat a sterilizovat kočky můžeme již od 3 měsíců. Nejčastější kastrace jsou kolem 7. měsíce života koček či kocourů.

Kastrace kocourů

Kastrace u kocoura trvá i s přípravou na samotný zákrok zhruba 15 minut. Nejvhodnější věk je od 5 měsíce věku kocoura.

Hlavní výhody:

- toulání – v 90 % případů kastrace postupně sníží a zcela odstraní jejich toulky
- pouliční boje - v 60 % vykastrovovaných kocourů má zárok okamžitou účinnost na nezájem o pouliční boje
- značkování teritoria - u 60 % vykastrovovaných kocourů vymizí ihned potřeba značkovat si teritorium

Kastrace kočky

Nechat vykastrovat kočku je důležitá část základní péče. Kastrace v mladém věku pomáhá předcházet vzniku rakoviny mléčné žlázy a zejména nechtěným koťatům, hlučným projevům kočičí říje včetně problémů se značkováním u vás doma.

Kastrace kočky není náročná operace, trvá cca 30 minut a je prováděná v celkové narkóze.

Vzhledem k povaze zákroku je uzdravovací proces rychlý a v naprosté většině bez komplikací. Kočka ji již druhý den schopná normálního pohybu. Kastrace může být provedena v kterékoliv době, to znamená, že i v období, kdy kočka čeká koťata.

Nejvhodnější věk na kastraci kočky je již doba dospívání mezi 5. – 7. měsícem života.

Mýty o kastracích:

1. Kastrace je proti přírodě.
Není to pravda, kastrovaná kočka prožije při stejné péči mnohem kvalitnější život, než kočka, která buď neustále rodí koťata, nebo neustále hledá kocoura. Takové kočky nebývají v pořádku po psychické ani fyzické stránce. Kočka vyčerpaná častými porody nebo neustálými říjemi trpí zdravotními problémy, které mohou vyústit až v její smrt. Nekastrovaní kocouři mají sklon k toulání a rvačkám o teritorium, o takového nekastrovaného kocoura jeho majitel často přijde.

2. Každá kočka by měla mít alespoň jednu koťata.
Není to pravda. Kočka netouží po koťatech tak, jako žena touží po dítěti. Kočku vede k rozmnožování pouze pud, jehož cílem je zachovat rod, a to i tam, kde je kočičí populace již dostatečná ba i přemnožená.
3. Kastrovaná kočka je slabší při hájení teritoria.
Není to pravda, i kastrovaná kočka si teritorium bez problémů uhájí.
4. Kastrace je pro kočku nebezpečná.
Není to pravda. Je to rutinní a zcela běžný zákrok. Obecně u kocourů bývá zákrok jednodušší, protože se nemusí otevírat dutina břišní

jako u kočky. Vždycky je hlavně zapotřebí vybrat si zkušeného veterináře, pak je riziko zákroku minimální.

Co říci závěrem? Snad jen to, že koček bez domova, zbytečně utracených nechtěných koťat a podobných projevů je v naší společnosti příliš mnoho... Kočky, které nejsou určeny k chovu, je rozhodně lepší nechat vykastrovat, jednak z výše uvedených důvodů a jednak proto, že s hledáním nových domovů pro narozená koťátka to není zase až tak jednoduché, jak by se mohlo zdát.

Materiál byl čerpán ze zdroje: felitikastruje.webnode.cz. Pokud budete chtít pomoci i finančně, uvádím kontakty na spolupracující sdružení:

Feliti Club kastruje: mail: felitikastruje@seznam.cz;
transparentní účet : 99775534/2010
Kočky SoS Hodonín: mail: kocky.sos@seznam.cz
tel.: 724142463
transparentní účet: 2600773655/2010

Kateřina Kršková, Starovičky 15

Atletika

Dne 18. 6. 2017 se konala ve Stockholmu diamantová liga, kde jsem skončil na 3. místě s výkonem 8,09 m. Dále pak 23. 6. 2017 mistrovství Evropy družstev (superliga muži + ženy), kde jsem bral také 3. místo s výkonem 7,86 m. Pak 2. 7. 2017 se konalo 2. kolo česká spořitelna extraligy mužů a žen, kde jsem si vyzkoušel i trojskok a to výkonem 14,88 a skončil jsem na 6. místě. Dálku jsem šel s výkonem 7,83 m a prvním místem. Dále pak 9. 7. 2017 se konala diamantová liga v Londýně, kde jsem se radil na 7. místo s výkonem 7,90 m. Dne 25. 7. 2017 se konala velká cena Táboru - memoriál Ing. Jana Pána, dálka s výkonem 7,90 m a stačilo to na první místo. Dále 29. 7. 2017 se konala velká cena Nového Města nad Metují, to

byla poslední soutěž před odletem na mistrovství světa do Londýna. Formu jsem otestoval výkonem 8,02 m a to prvním místem. A teď to nejdůležitější-vrchol sezony mistrovství světa v Londýně, kde jsem do kvalifikace nastoupil dne 4. 8. 2017 a dopadlo to to výborně. Skočil jsem fantastických 8,24 m a postoupil do finále z prvního místa, které se konalo následující den. Finále nedopadlo podle představ, ale i tak 10. místo s výkonem 8,02 m na světě je dobré, ale více si vážím toho, že jsem dokázal předvést dalších 8 m. Teď budu i nadále trénovat, navštívím rodinu a pak odletím na univerziádu do Tchaj Pej. Všem Vám moc děkuji za podporu a fandění.

Radek Juška

VOLBY 2017

Ve dnech 20. a 21. října 2017 se uskuteční volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Volební místnost bude otevřena:

- v pátek od 14:00 – 22:00 hod.,
- v sobotu od 8:00 – 14:00 hod.

v zasedací místnosti obecního úřadu.

Volební lístky budou občanům doručeny do 17. října 2017

Společenská kronika

V měsíci **srpnu** oslavili významné životní jubileum

pan Miroslav Trněný – 60. narozeniny

pan Zdeněk Dolák – 60. narozeniny

Blahopřejeme rodičům:

Dne 20. 8. 2017 se narodila **Eliška Hutterová**.

Rodiče:

Veronika Hutterová a Tomáš Hutter,
Starovičky 155.

Rozloučili jsme se:

Červen – pan Vladimír Kotouček, č. p. 213

Červenec – paní Bedřiška Bendová, č.p. 230

AREÁL U KULTURNÍHO DOMU (foto: Zdeněk Trněný)

KULTURNÍ KOMISE STAROVIČKY POŘÁDÁ:
v sobotu dne 9. září 2017
od 14:00 na prostranství u kulturního domu
FARMÁŘSKÉ ODPOLEDNE aneb
SOUTĚŽ O NEJVĚTŠÍ VÝPĚSTKY

- 14:00 příjem výpěstků (kategorie níže)
- 15:00 vyhlášení vítězů v každé kategorii
- vystoupení mužáků z Dolních Dunajovic
- vystoupení dětí z MŠ Starovičky
- soutěž ve vyřezávání dýní

Kategorie soutěže:

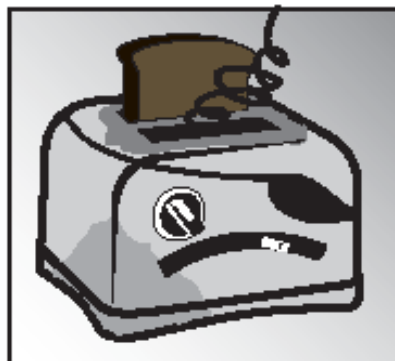
1. největší brambora
2. největší cibule
3. největší dýně
4. největší mrkev
5. největší jablko
6. cena veřejnosti

(v 1. - 5. kategorii rozhoduje váha výpěstku)

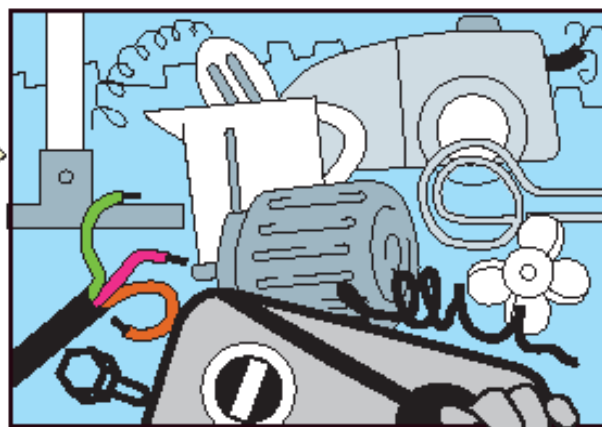
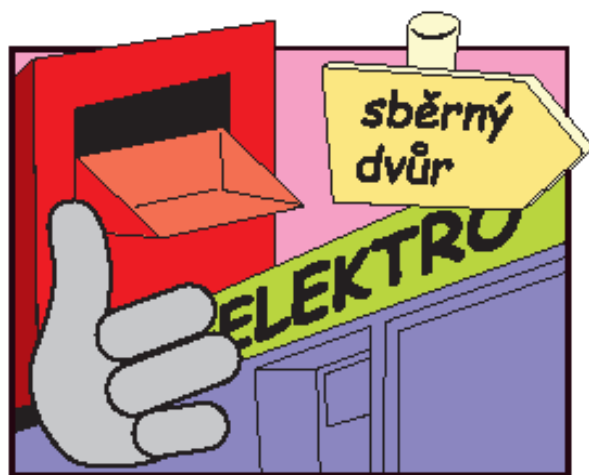
Po dobu akce bude v kulturním domě probíhat
výstava obrazů paní **RŮŽENY VRTALOVÉ**

Jak čaruje recyklace

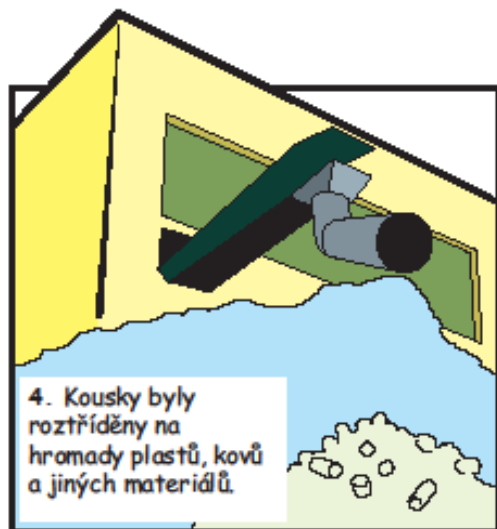
1. Dobrý den děti, jmenuji se Lojza a jsem topinkovač. Pro moji první rodinu jsem dělal voňavé a křupavé topinky. Jednou to ale pěkně křuplo i ve mně.

2. A tak jsem putoval do sběrného dvora. Dobře totiž věděli, že do popelnice před domem rozhodně nepatřím!

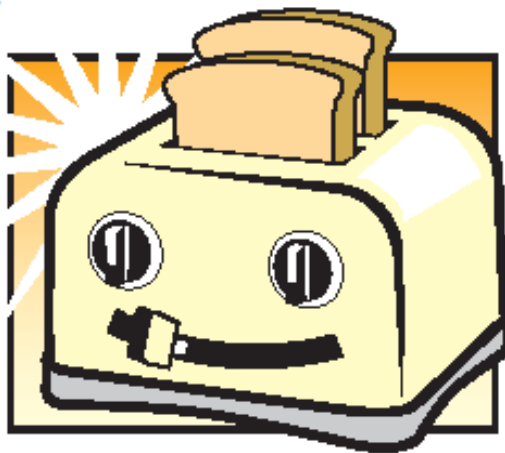

3. Ze sběrného místa nás spolu s mnoha dalšími vysloužilými kamarády nákladní auta odvezla do velké továrny. Tam nás rozebrali do posledního šroubku.

4. Kousky byly roztříděny na hromady plastů, kovů a jiných materiálů.

5. Jednotlivé hromady si odvezla jiná nákladní auta tam, kde z nich vyrobí nové topinkovače nebo dokonce lednice a my tak budeme znovu pomáhat.

Víte, že odkládáním vysloužilých elektrospotřebičů na místa zpětného odběru:

- šetříte energii, materiál, lidské zdraví i finanční prostředky,
- zabránujete úniku nebezpečných látek při neodborném rozebírání spotřebičů,
- chráníte přírodu a uchovávejte kvalitní život na Zemi.

Více informací na www.elektrowin.cz

Kulturní komise Starovičky pořádá

V sobotu dne 21. října 2017

Drakiádu

sraz je ve 14:00 na
hřišti ve Starovičkách

- volné pouštění draků
- soutěž o nejkrásnějšího draka domácí výroby
- soutěž o nejvýše letícího draka
- po vyhlášení výsledků opékání špekáčků u táborového ohně

vstupné dobrovolné

**Přineste si s sebou vyrobeného či koupeného draka,
pruty na opékání a samozřejmě dobrou náladu**

Při nepříznivém počasí se akce odkládá

Teplý čaj, špekáčky a svačák pro rodiče zajištěny

FOTOGALERIE – ZÁKLADNÍ ŠKOLA

HODY 2017 (foto: Bc. Josef Janoušek)

Starovičský zpravodaj. Vydavatel: Obec Starovičky, Starovičky 43, PSČ 691 68. Zaevídováno pod ev. Č.: MKČR E 20321. E-mail: zpravodaj.starovicky@seznam.cz. Náklad 360 ks, výtisk je neprodejný. Za podepsané příspěvky odpovídá autor. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky zkrátit a jazykově upravit, obdržené materiály neuveřejnit, důvody neuveřejnění nesdělovat. Termín další uzávěrky je 10. 10. 2017. Příspěvky zasílejte na e-mail: zpravodaj.starovicky@seznam.cz nebo do kanceláře OÚ Starovičky.

Redakce: Iva Horáková (IH), Hana Kapustová (HK). Grafická úprava: Vlastimil Ovissek. Tisk: Tiskárna Brázda, www.tiskarnabrazda.cz. Na vydání tohoto čísla se autorsky podíleli: Vladimír Drbola (VD), Mgr. Dana Walterová (Wal), Mgr. Ivana Bajková (Baj), Petra Novotná (PN), Hana Mátllová (HM) a další podepsaní autoři příspěvků.